ΕΤΟΣ Β.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 14 Δεκεμβρίου 1908. — Ἀριθ. (222—49

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἑξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἑξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ | ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΛΑΪΚΗ
ΣΥΝΔΡΟΜαΙ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἑξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἑξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,, ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι
ΔΙΕΥΘ. Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ ΚΑΪΡΟΝ
P. O. BOX 1385

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

(Ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερὰ) (Φωτογ. Παγώνη)

Α'. ΣΕΙΡΑ: ΑΝ. ΣΑΛΑΠΑΤΑΣ, ἀπεσταλμένος Μεγαρίδος. Ν. ΔΕΠΟΣ, ἀπεσταλμένος Πειραιῶς. ΙΩ. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος Ἀργολίδος. Λ. ΖΑΦΕΙΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ταμίας «Ἑνώσεως» ΕΥΑΓΓ. ΡΑΒΑΝΟΣ, ἀπεσταλμένος Μεγαρίδος.

Β'. ΣΕΙΡΑ: ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, πρόεδρος Ἀρκαδίας. Γ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΣ, πρόεδρος Μεσσηνίας. Γ. ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ, **Πρόεδρος «Ἑνώσεως»**. Β. ΚΩΤΣΑΚΗΣ, πρόεδρος Τριφυλλίας. Κ. ΜΠΑΚΑΝΑΚΗΣ, πρόεδρος Κορινθίας. Δ. ΔΕΠΟΣ, γενικὸς Γραμματεὺς «Ἑνώσεως».

Γ'. ΣΕΙΡΑ: Λ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ, πρόεδρος Εὐβοίας. ΙΩ. ΒΟΓΙΑΝΤΖΗΣ, ἀπεσταλμένος Κυκλάδων. Β. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ἀπεσταλμένος Ἀχαΐας. Γ. ΠΡΕΒΕΔΩΡΟΣ, Σύμβουλος Βοιωτίας. Β. ΒΟΓΙΑΣ Σύμβουλος «Ἑνώσεως». Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, ἀπεσταλμένος Πειραιῶς. Χ. ΚΑΡΑΣ, ἀπεσταλμένος Τρικκάλων. Π. ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ, ἀπεσταλμένος Ἠλείας. Γ. ΠΑΠΑΜΗΤΡΟΣ, ἀπεσταλμένος Μαγνησίας.

Ἡ «Ἀλήθεια» χαιρετίζει εὐφροσύνως τοὺς ἐπιλέκτους ἀντιπροσώπους τοῦ Δημοδιδασκαλικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς «Ἑνώσεως» ὑπείκοντες ἔσπευσαν εἰς Ἀθήνας καὶ συνεκρότησαν ἔκτακτον διήμερον Συνέδριον τὴν 6ην καὶ 7ην Δεκεμβρίου λαβόντες ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως, λογίζεται δὲ εὐτυχὴς ἡ «Ἀλήθεια» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ κοσμοῦσα τὰς πρώτας στήλας της μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ πολυπληθεστέρου καὶ ἰσχυροτέρου Σωματείου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον δεικνύει συνοχὴν καὶ πειθαρχίαν ἀξιοθαύμαστον.

Ἐκ τῆς φωτογραφίας λείπουσιν ὁ κ. Κ. Σαμαράκης, Πρόεδρος τῶν ἐν Καρδίτσῃ ἀναχωρήσας τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς (7 Δεκεμβρίου), ὁ κ. Τσότρας ἀπεσταλμένος τῶν ἐν Φθιώτιδι διδασκάλων ἀναχωρήσας ὡσαύτως, ὁ κ. Γουνιτσιώτης καὶ Ἀνδρεάδης Λαρίσσης ἀναχωρήσαντες, ὡς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι οἵτινες δὲν ἦλθον, ἄλλοι μὲν ἕνεκα τῆς τρικυμίας ὡς ὁ κ. Ἀνδρεόπουλος Μεσολογγίου, ἄλλοι δὲ μὴ εἰδοποιηθέντες ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως» διὰ τὸ δυσχερὲς τῆς συγκοινωνίας ὅπως οἱ Πρόεδροι τῶν Ἰονίων νήσων, τῆς Ἄρτης καὶ ὁ τῆς Φωκίδος. Εἰς τοὺς μὴ ἐλθόντας ὅμως εἴτε λόγῳ τρικυμίας εἴτε μὴ εἰδοποιηθέντας ἡ «ΕΝΩΣΙΣ» θέλει γνωρίσει τὰ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν κ. Προέδρων, ἀντιπροσώπων καὶ ἀπεσταλμένων συζητηθέντα καὶ ἀποφασισθέντα.

"ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἐκ τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων ὁ Θεοφόρος Σπυρίδων ἤκμασεν, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸν Δ΄. αἰῶνα. Ὀλίγα ὅμως περὶ αὐτοῦ βέβαια ἔχομεν δυστυχῶς ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ιστορίας. Ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν ἅγιον τοῦ Χριστομιμήτου τούτου ποιμένος τῆς Ἐκκλησίας βίον ἀρυόμεθα ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως. Ἐγεννήθη ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἁπλοϊκὸς τοὺς τρόπους και ταπεινὸς τὴν καρδίαν, εἰς ὕψιστον βαθμὸν κατέχει τὸ χάρισμα τῆς χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης, ἧς ἀξιοῦνται μόνον «ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται», κατὰ τὸν Θεῖον Ἀπόστολον (Γαλάτας ε΄. 18), φαίνεται, ὅτι ἦτο ἄμοιρος πολλῶν γραμμάτων καὶ διαλεκτικῆς δεινότητος, ἐχρημάτισε δὲ κατὰ τοὺς τῆς νεότητος αὐτοῦ χρόνους ποιμὴν προβάτων.

Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ἦτο ἔγγαμος καὶ πατὴρ τέκνων, ἀναφέρεται δὲ, ὅτι εἶχε καὶ θυγατέρα καλουμένην Εἰρήνην, διὰ δὲ τὰς ἐξόχους αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ τὴν πανθομολογουμένην ἁγιότητα τοῦ βίου αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐτίμησεν αὐτὸν Ἐπίσκοπον τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως Τριμυθοῦντος. Ἴσως φαίνεται τοῦτο παράδοξον εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν ἁγίαν Γραφὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν καὶ ἄγαμοι καὶ ἔγγαμοι, ὅπως ἕκαστος ἐνόμιζεν, ὅτι θὰ ὑπηρέτει κρεῖττον τὸν Κύριον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν εἶχεν ἀκόμη καταργηθῆ ὁ γάμος τῶν Ἐπισκόπων, ὅπερ ἐγένετο πολλὰ ἔτη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τῆς Πενθέκτης λεγομένης Συνόδου, ἥτις, ἐνῷ διὰ τοῦ 11ου Κανόνος αὐτῆς καταδικάζει τὴν ἀγαμίαν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Κληρικῶν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας (διότι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπετέλει τότε μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς τὴν ἐν τῷ Ἱερῷ Συμβόλῳ ***«μίαν, ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποσιολικὴν Ἐκκλησίαν»)***, ἀφ' ἑτέρου διὰ τοῦ ΙΒ΄ Κανόνος αὐτῆς καταδικάζει ***τάξιν τινὰ μόνον*** τῶν ἐν Ἀφρικῇ καὶ Λιβύῃ Ἐπισκόπων συζώντων μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν. Χωρὶς νὰ καταργήσῃ ἡ Σύνοδος αὕτη τὸν Ε΄. Ἀποστολικὸν Κανόνα, διαλαμβάνοντα «***Ἐπίσκοπος***, ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος ***τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα μὴ ἐκβαλέτω προφάσει εὐλαβείας· ἐὰν δὲ ἐκβάλῃ ἀφοριζέσθω· ἐπιμένων δέ, καθαιρείσθω***», ἀλλὰ διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ κλήρου φροντίζουσα, ὡς λέγει ἡ Πενθέκτη Σύνοδος, ὥρισεν, ἵνα οἱ προχειριζόμενοι Ἐπίσκοποι διαζευγνύωνται πρότερον τὰς συζύγους αὐτῶν, ὑποχρεουμένας νὰ εἰσέρχωνται εἰς Μοναστήριον. Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ὁ κανὼν οὗτος δυσκόλως ἠδύνατο νὰ ἐφαρμόζηται, ἐτροποποιήθη διὰ τῆς εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προαγωγῆς τῶν Μοναχῶν, λαμβανομένων ἐκ τῶν Μοναστηρίων, οὐχὶ δὲ τοῦ λοιποῦ ἐγγάμων Πρεσβυτέρων, ὡς πρότερον.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς καὶ Ἁγίου Σπυρίδωνος τοιοῦτος κανὼν περὶ ἀγαμίας τῶν Ἐπισκόπων δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ δὲν ὑπῆρχε, διότι κατὰ τὸν μέγαν Ποιμένα καὶ ἀπόστολον τῆς Ἐκκλησίας Παῦλον, ἓν ἐκ τῶν προσόντων τοῦ Ἐπισκόπου εἶναι ***νὰ εἶναι ἔγγαμος, καὶ νὰ ἔχῃ τέκνα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης εὐσεβείας καὶ σεμνότητος***· «***Δεῖ οὖν τὸν Ἐπίσκοπον***, λέγει ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, ***ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος***» (Παύλου τοῦ Ἀποστόλου πρὸς Τιμόθ. Α΄ γ΄ 1 ἐφεξῆς). Ὁ συντάκτης τῶν πρακτικῶν τῆς Α΄. Οἰκουμενικῆς Συνόδου Γελάσιος ὁ Κυζίκου γράφει, ὅτι οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πάπα Σιλβέστρου Βίκτωρ καὶ Βικέντιος προέτρεψαν τοὺς Πατέρας τῆς Συνόδου, ἵνα ἐπιβάλωσι καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀγαμίαν, ἣν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐπέβαλεν εἰς ὅλους τοὺς Κληρικοὺς αὐτῆς· ἀλλ' αἱ φρόνιμοι συμβουλαὶ τοῦ ὁμολογητοῦ ἁγίου Παφνουτίου, Ἐπισκόπου Θηβαΐδος, ἀπέτρεψαν τοὺς Πατέρας ν' ἀποφασίσωσι τοιοῦτόν τι. «Ἐδόκει, γράφει, τοῖς Ἐπισκόποις ***νόμον νεαρὸν*** (διότι ἀρχαῖος νόμος ἦτο τὸ ἔγγαμον τῶν Ἐπισκόπων, συνῳδὰ τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Παύλου) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους, λέγω δὲ Ἐπισκόπους, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους ***μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο.*** Καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου βουλεύεσθαι προὔκειτο, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος ἐβόα μακρὰ ***μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιθεῖναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι, τίμιον εἶναι καὶ τὴν κοίτην καὶ αὐτὸν τὸν γάμον λέγων,*** μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας ***μᾶλλον τὴν Ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. Οὐ γὰρ πάντες δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τὴν ἄσκησιν....*** Καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμου καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός... ***Πείθεται πᾶς ὁ τῶν ἱερωμένων Σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις,*** διὸ καὶ τὴν περὶ τούτου συζήτησιν ἀπεσίγησαν, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γαμετῶν καταλείψαντες».

* *
*

Ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ ἁγίου βίου τοῦ Θεοφόρου Σπυρίδωνος, ἐγγάμου καὶ οἰκογενειάρχου γενομένου ἐπισκόπου, παρενείρω, οὐκ ἀπεικότως ἴσως τὰ περὶ τοῦ ἐγγάμου τῶν Ἐπισκόπων λόγον, ἵνα ἀποδείξω, ὅτι ὁ Θεοφόρος Πατὴρ Σπυρίδων ἦτο οἰκογενειάρχης, συνῳδὰ τῇ διδασκαλίᾳ της Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Καθολικῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἄλλως τε γνωρίζομεν, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἰκογενειάρχαι καὶ πατέρες τέκνων, ὡς π. χ. ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἦτο ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, ἔγγαμος ὤν. Ὁ ἔξοχος μαθητὴς τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοσόφου Ὑπατίας, καὶ διαπρεπὴς ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας Συνέσιος, ἦτο ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, ἔγγαμος ὤν. Εἶνε δὲ γνωστοὶ οἱ λόγοι τοῦ ἐπισκόπου Συνεσίου περὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ: «Ἐμοὶ ὅ τε Θεὸς, ὅ τε νόμος, ἥ τε ἱερὰ Θεοφίλου χεὶρ γυναῖκα ἐπιδέδωκε· προσαγορεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης οὔτε ἀλλοτριώσομαι καθάπαξ, οὔτε ὡς μοιχὸς αὐνῇ λάθρᾳ συνέσομαι· τὸ μὲν γὰρ ἥκιστα εὐσεβὲς, τὸ δὲ ἥκιστα νόμιμον· ἀλλὰ βουλήσομαί τε καὶ εὔξομαι συχνά μοι πάνυ καὶ χρηστὰ γενέσθαι παιδία».

* *
*

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ ἅγιος Σπυρίδων παρευρέθη εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Α΄.Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἀπεστόμωσε δὲ διὰ τῶν ἁπλουστάτων μέν, πλὴν θείας σοφίας πλήρων λόγων αὐτοῦ, τοὺς ἐπὶ κοσμικῇ σοφίᾳ καυχωμένους αἱρετικοὺς Ἀρειανούς. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα περὶ τοῦ Θεοφόρου πατρὸς Σπυρίδωνος λέγονται, περὶ ὧν ὅμως παντελῶς σιωπᾷ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία. Τὰ ἑξῆς ὅμως εἶνε πανθομολογούμενα, βεβαιούμενα ὑπὸ τῆς σεπτῆς ἡμῶν Μητρὸς, τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἥτις θεωρεῖ τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα μέγαν καὶ θαυματουργὸν Ἅγιον), ὅτι διὰ τῆς ἐνοικούσης ἐν αὐτῷ θείας χάριτος μεγάλων ἠξιώθη χαρισμάτων ὁ Ἅγιος, διὰ πολλῶν θαυμάτων εὐεργετικῶν ἀνακουφίζων τοὺς πάσχοντας καὶ εἰς τὴν βοήθειαν αὐτοῦ προστρέχοντας, συμφώνως τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ λυτρωτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπαγγειλαμένου, ὅτι ***ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ*** τὰ πάντα κατορθοῖ ἡ ζῶσα καὶ ἀληθὴς Πίστις τῶν δεομένων «ἐν τῷ ὀνόματί μου, εἶπε, δαιμόνια ἐκβαλοῦσι γλώσσαις λαλήσωσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστοις χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν». (Μάρκου ΙΣΤ΄. 18.) Ποιμάνας ὁ μέγας Ἱεράρχης Σπυρίδων εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον, ὅπερ ὁ Κύριος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ ἔτος 350, καὶ ἤδη ἐν τῇ ἀνεκλαλήτῳ ἐκείνῃ δόξῃ, παρὰ τῷ Θρόνῳ τῆς Χάριτος παριστάμενος, εὔχεται καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, οἵτινες μέλη τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας ὑπάρχοντες, καὶ τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀγωνιζόμενοι, δεόμεθα πάντοτε τῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων τοῦ Θεοφόρου Πατρὸς, πολίτου τῆς ἐν Οὐρανῷ θριαμβευούσης Ἐκκλησίας Ὄντος.

* *
*

Τὸ ἱερὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος λείψανον διατηρεῖται, Θείᾳ βουλήσει, ἄθικτον ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν. Μετεκομίσθη περὶ τὰ μέσα τοῦ Ζ΄ αἰῶνος εἰς Κων)πολιν. Πρὸ δὲ τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως (1453, Μαΐου 29) ὁ ἱερεὺς Γεώργιος Καλοχαιρέτης, ἐφημέριος ὢν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ἦσαν τό τε ἱερὸν λείψανον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ τὸ τῆς Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, παραλαβὼν αὐτὰ, ἕνεκα τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς πόλεως κατῆλθεν εἰς τὴν Ἄρταν, τὴν ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ Κομνηνοῦ πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου τῆς Ἠπείρου.

Ὡς δ' ἀναφέρει ἡ Ἱστορία, τὸ ἱερὸν λείψανον ἐδόθη ὡς προῖξ εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως, νυμφευθεῖσαν Κερκυραῖον, ἀρχηγὸν τῆς Οἰκογενείας τῶν μέχρι καὶ σήμερον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἐχόντων τὸ ἱερὸν λείψανον Βουλγάρεων. Τὸ ἱερὸν τοῦ ἁγίου λείψανον ἐντὸς χρυσῆς λάρνακος ὑπάρχει ἀποτεθειμένον πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ μεγαλοπρεποῦς καὶ πλουσιωτάτου ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου, πλήρους ὄντος χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ἀναθημάτων, κυρίως ἐν σχήματι πλοίων, ἃ ἀφιερώθησαν ὑπὸ διασωθέντων ὑπὸ τοῦ ἁγίου πλοιάρχων καὶ ἐπιβατῶν. Ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ Κοιμήσεως, ἣν τελεῖ ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία κατὰ τὴν 12ην Δεκεμβρίου κατ' ἔτος, ἡ ἐν Κερκύρᾳ ἐκκλησία τελεῖ καὶ τέσσαρας ἔτι ἑορτὰς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνάμνησιν θαυματουργικῶν Αὐτοῦ εὐεργεσιῶν εἰς τὴν Κέρκυραν, ἤτοι τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, τὸ Μέγα Σάββατον, τὴν 11ην Αὐγούστου καὶ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου. Εἴθε τῇ βοηθείᾳ τοῦ Κυρίου, ζῶντες, ὡς ἔζησεν ὁ μέγας ἱεράρχης Σπυρίδων, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, μετὰ τῆς ζώσης αὐτοῦ πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος πρὸς τὸν Θεὸν, — τῶν τριῶν τούτων βασιλίδων τοῦ Εὐαγγελίου ἀρετῶν, καὶ κεκτημένοι τὴν μέχρις οὐρανῶν ἀνυψοῦσαν εὐαγγελικὴν αὐτοῦ τε ταπεινοφροσύνην ν' ἀξιωθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν εἰλικρινῶς καὶ ἐνθέρμως δουλευσάντων τῷ Κυρίῳ δούλων Αὐτοῦ νὰ ψάλλωμεν τὸν ὕμνον τοῦ θριάμβου καὶ τῆς νίκης κατὰ τῆς ὕλης καὶ τῶν παθῶν! Γένοιτο!

Ἀν. Χ. ΑΜΒΡΑΖΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Β΄ Βαρβακείου Γυμνασίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὀρθοδόξου Θρησκευτικοῦ Συλλόγου «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος».

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Τὸ πρὸ ἑνὸς μόνον ἔτους θεωρούμενον ὄνειρον καὶ οὐτοπία ἐπραγματοποιήθη. Συνῆλθεν, εἰς ὀλίγα βήματα ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ Γιλδίζ, τοῦ κατηφοῦς μέχρι χθὲς δεσμώτουτου προσφωνοῦντος τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, ἐνώπιον τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ Ὀθωμανικὸν Κοινοβούλιον. Καὶ συνῆλθε, τὰ πάντα συντελοῦν νὰ τὸ ἐλπίζωμεν, ὑπὸ ἀρίστους οἰωνούς. Ὁ λόγος τοῦ Σουλτάνου, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν συνδυάζει τὸν ὕμνον πρὸς τοὺς φιλελευθέρους θεσμοὺς καὶ τὴν εὐχήν, ἵνα εὐοδώσωσιν οὗτοι διὰ τὸ καλὸν τῆς κραταιᾶς Αὐτοκρατορίας, ἥτις ἐκ τῆς μοναδικῆς γεωγραφικῆς της θέσεως, μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, προώρισται εὐνομουμένη νὰ γίνῃ πρώτιστος παράγων διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

Ἀλλ' ἄριστος οἰωνὸς δι' ἡμᾶς ἰδίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἦεἶνε εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτας ἡμέρας ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καὶ ἰδίᾳ τοῦ καθηγητοῦ κ. Καρολίδου, τοῦ Κοινοβουλίου παραδεχθέντος, τοῦθ' ὅπερ τὸ ἀνυψώνει εἰς περιωπὴν προηγμένης ἀντιπροσωπείας, ὅτι τιμὴν ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν ἡ παρουσία ἀνδρῶν, διδαξάντων εἰς ξένα Πανεπιστήμια. Καὶ, καθ' ἡμᾶς, ἡ παράλειψις τῶν Κρητικῶν ἐκ τοῦ Σουλτανικοῦ λόγου, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασεν ἄλλως νὰ στιγματίσῃ τὰ ἄλλα δύο κινήματα, τὰ προηγηθέντα τῶν Κρητικῶν, εἶνε ἄριστος οἰωνὸς ἐπίσης· διότι ὑποδηλοῖ, ὅτι οἱ συντάξαντες τὸν Σουλτανικὸν λόγον, ἐὰν εὗρον φράσεις καυτηριαζούσας τὴν βίᾳ κατάκτησιν καὶ τὴν ματαιοδοξίαν ἡγεμόνος, ἡ ὁποία δὲν εἶχέ τι τὸ ἐπεῖγον διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπηκόων του, δὲν εὗρον ὅμως φράσεις νὰ κατακρίνουν τὸ φυσικὸν, τὸ ἔμφυτον εἰς πάντας τοὺς λαοὺς αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ὁποίας ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ Ὀθωμανικὸν Κοινοβούλιον εἶνε μία νέα ἐκδήλωσις.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἕτερον γεγονός, τοῦ ὁποίου δίδομεν λεπτομερείας εἰς ἄλλην σελίδα, ἀναγόμενον εἰς ἄλλο πεδίον, εἰς τὸ πεδίον τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης, ἀλλ' ὂν καὶ αὐτὸ μία ἐκδήλωσις τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, εἰς εὐρύτερον μάλιστα κύκλον, εἶνε τὸ καταπληκτικὸν κατόρθωμα τοῦ Ράϊτ μείναντος ἐπὶ ***δύο συνεχεῖς ὥρας*** εἰς τὸν ἀέρα, διανύσαντος περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα καὶ ὑψωθέντος εἰς 110 μέτρα.

Ἤδη θεωρεῖται κατακτηθεὶς δριστικῶς ὁ ἀὴρ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ὄνειρον τοῦ Ἰκάρου ἐπραγματοποιήθη.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ***ὑψούμενος*** κυριολεκτικῶς ***ὑπεράνω*** τῶν γηίνων, προσβλέπων ἐν καθαρωτέρᾳ ἀτμοσφαίρᾳ ὀξυγόνου καὶ ἐπιστήμης πρὸς ὑψηλότερα ἰδανικὰ, καθὼς ἀπομακρίνεταιἐκ τῶν ταπεινοτήτων, ὧν εἶνε θέατρον ἡ γῆ, θὰ γίνηται βέβαια καλλίτερος.

Καὶ ἀναμφισβητήτως θὰ φανοῦν ἀβάσιμοι οἱ φόβοι τῶν ὁρώντων ἐν τῇ τελειοποιήσει τῶν ἀεροπλάνων, νέα μέσα καταστρεπτικὰ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Τὸ ἀερόπλανον, καὶ ἐκτὸς τῆς ποιήσεως τῆς πτήσεως, ἐπαυξάνον τὰ ἐπιθετικὰ μέσα, θὰ συντελέσῃ, καθὼς τόσαι ἄλλαι ἐφευρέσεις τῶν μυδραλιοβόλων τῆς μελινίτιδος, τῶν ὑποβρυχίων καὶ ἄλλων, εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ φοβερώτερον τὸν πόλεμον καὶ ἑπομένως πλέον ἀπίθανον.

Η ΔΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΗ-ΧΑΛΙΟΥΛΑ

Ἐτελείωσε καὶ ἡ ἀπαισία δίκη, ἡ ὁποία, δίκην ἐφιάλτου, ἐβάρυνεν ἐπὶ τόσους μῆνας ἐπὶ τῆς ἀγνῆς ἑλληνικῆς οἰκογενειακῆς συνειδήσεως. Ἐκ τῆς διαδικασίας οὐδέν φῶς προέκυψεν ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου εἴδους τῶν σχέσεων τῶν τριῶν φίλων, αἱ ὁποῖαι ἁγναὶ καὶ πλατωνικαί, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν δύο ζώντων, ἐπέφεραν μόλα ταῦτα τὸν θάνατον τοῦ τρίτου δυστυχοῦς !!!

Ἀλλ' ὁπωσδήποτε πολλὰ ἄξια κατακρίσεως εἶνε τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς δίκης. Ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπρεπῶν κάρτ-ποστὰλ καὶ εἰς τὸν φίλτερον τοῦ συζύγου, δὲν εὑρίσκει πουθενὰ τὴν δικαιολόγησιν ἐκ μέρους οἱασδήποτε ἐναρέτου συζύγου. Πᾶν μέτρον ἄριστον, ἰδίᾳ εἰς τὰς σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν ἁγνῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια ζῇ, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν, ὅπως ἐπέφερον ἀνεπανορθώτους δυστυχίας.

Ἀλλ' ἕνας μάρτυς. ὁ ἀξιωματικὸς Χόρν, ὡμίλησε καὶ περὶ ἀξιοπρεπείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ χρηματικὰ μέσα..... Ἡ θεωρία δικαίως κατεκρίθη. Ἀλλὰ δύναται μόνον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ψυχολογικὸν τεκμήριον μιᾶς κακῆς ροπῆς τῆς κοινωνίας μας, ἡ ὁποία, τραπεῖσα εἴς τινας κύκλους, ὁδὸν ἀπολαύσεων ἀνωτέρων τῶν μέσων της, βλέπει μοιραίως νὰ ναυαγοῦν, κατὰ τὴν ἀδυσώπητον βιοπάλην, πολλὰς τῶν προπαραδότων ἀρετῶν τοῦ ἀτόμου καί τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας..... Ἀλλ' ἀράγε δὲν εἶνε ἐλλειπὴς καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία προσηλωμένη μόνον εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ γράμματος, παραμελεῖ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἀτόμου, ὡς τοιούτου καὶ ὡς οἰκογενειάρχου;

Διατί δὲν διδάσκεται ἡἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀτόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προνοίας καὶ τῆς οἰκονομίας, ὥστε νὰ μὴ ζητῇ ἐν τῷ βίῳ ἐπιδείξεις ἀνωτέρας τῶν μέσων του;

Οἱ λόγοι τοῦ ἀξιωματικοῦ Χὸρν εἶνε συμπτωματικοὶ καθὼς καὶ ἡ διεξαχθεῖσα δίκη, ἐν τῇ ὁποίᾳ πολὺς λόγος ἐγένετο περὶ χρημάτων.... Εἶνε συμπτωματικὰ μιᾶς ἀποκρύφου νοσηρᾶς καταστάσεως μιᾶς κοινωνικῆς τάξεως τῶν μεγαλοπόλεων, διότι αἱ ἄλλαι πόλεις καὶ τὰ χωρία εὐτυχῶς

δὲν προσεβλήθησαν ὑπὸ ταύτης, διὰ τὴν ὁποίαν κατάστασιν πρέπει νὰ λάβουν σύντονα μέτρα οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιμελούμενοι τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς...

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΑΚΗΣ

Δὲν θὰ ὑπάρχει κανεὶς ὁ μὴ συναισθανθεὶς εἰλικρινῶς καὶ ἐνδομύχως ἄφατον λύπην ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ καὶ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ Ἀναστασίου Διακάκη, τοῦ ἀγνοῦ τούτου τέκνου τῆς Ἑλληνικῆς εὐφυΐας. Ἀναχωρήσας ἀπὸ πολὺ ταπεινὰ προήχθη καὶ ἀνεδείχθη ὁ δυστυχὴς ἐφοπλιστὴς ὅσον δύναται νὰ ἀναδειχθῇ εἰς τὸν τόπον μας ἕνας ἐπιχειρηματίας, κατορθώσας ἀπὸ ἰδιοκτήτην πλοίου νὰ γείνῃ ἱδρυτὴς σημαντικῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας φερούσης τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς ἐξωτερικοὺς λιμένας, ὅπου τόσοι κολοσσιαῖοι θαλάσσιοι συνεταιρισμοὶ συναγωνίζονται.

Τιμὴ εἰς τὸν Ἕλληνα θαλασσοπόρον καὶ ἐπιχειρηματίαν! Τιμὴ εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τὸ ἄμεμπτον τῆς ἐπιχειρήσεως, διότι ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι ὅλως καὶ αὐταὶ αἱ φῆμαι περὶ χρηματικῶν στενοχωριῶν τοῦ ἐντίμου οἴκου Διακάκη. Μόνον ἀληθείας, ἔχουν, φεῦ! τὰ ἀλλεπάλληλα ἀτυχήματα, τὰ ὁποῖα κακὸς δαίμων ἐπεσώρευσεν ἀπό τινος ἀλλεπαλλήλως ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων του. Καὶ τὰ ἀτυχήματα ταῦτα ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ ἐντίμου ἐφοπλιστοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀνυπόμονος καὶ ὁρμητικὸς χαρακτὴρ, ἐν τῇ συνεπελθούσῃ ἀπαισιοδοξίᾳ, ὑπερέβαλε, ὅπως συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, τὸ μέγεθος τοῦ δυστυχήματος καὶ τὸν φόβον περὶ τοῦ μέλλοντος, καὶ ἐν στιγμῇ ὑπερτάτης ἀδημονίας καὶ νευρασθενείας ὑπέκυψεν, ἐγκαταλείψας ἀπαρηγόρητον τὴν οἰκογένειάν του. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ Διακάκη θὰ παραμείνῃ ὡς ἓν τῶν ἀγνοτέρων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς δράσεως.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Θεσσαλία, ἀλλ' καὶ δυστυχὴς Ἑλλάς! Ἑκατομμύρια πληρώνετε 135 τὸ ἔτος καὶ ὅμως κάθε χρόνο θὰ πνιγῆτε ἀπὸ τὰς πλημμύρας καὶ θὰ καταστραφοῦν αἱ περιουσίαι σας! Καὶ τὸ βλακῶδες ὅσον καὶ τυραννικὸν κράτος ἔρχεται κατόπιν νὰ σᾶς ρίπτῃ ὀλίγα ψιχία ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπιά σας καὶ τὰ ἐρείπιά του!

Ἀλλὰ ραγιὰ Λσέ! Πνίγου! Ἐφ' ὅσον δὲν ἐννοεῖς τὴν δύναμίν σου καὶ τὰ δικαιωματά σου ὡς ἀνθρώπου καὶ ὡς πολίτου καὶ σκύβις τὸν σβέρκον σου ὡς σκλάβος εἰς τὸ μαστίγωμα τῶν τυράννων ποῦ τρέφεις μὲ τὸ αἷμα σου!

***

ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ εἰς τὴν Λευκάδα ἀπὸ πεῖναν! Φρικῶδες καὶ ὅμως ἀληθές! Τὰ κρασιά τους ἀπούλητα, φτώχεια μέχρι στερήσεως κοὶ τοῦ ἄρτου. Ἀλλὰ καλλίτερα νὰ φθάσῃ τὸ μαχαῖρι ἕως τὸ μεδοῦλι, διότι ἕως τὸ κόκκαλο ἔφθασε! Μόνον ὅταν ἀρχίζῃ ἡ πεῖνα νὰ θερίζῃ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μόνον ὅταν παύσουν τὰ 135 ἑκατομμύρια τῶν φόρων νὰ γεμίζουν τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ γεμίζουν τὰς κοιλίας τῶν χιλιάδων τῶν τροφίμων καὶ παρασίτων τοῦ προϋπολογισμοῦ, μόνον τότε πρὸ τοῦ ἀγρίου ὄχι πλέον φάσματος ἀλλὰ τοῦ γεγονότος τῆς πείνας ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἐξυπνίσῃ αὐτὸς ὁ λαὸς καὶ ἀγριεμμένος ἐπιδάλῃ εἰς τοὺς ἄρχοντάς του νὰ κάμουν τὸ καθῆκον των! Λοιπὸν ὅσον χειρότερα, τόσον καλλίτερα!

***

ΤΑ Παναμαϊκὰ λοιπὸν ὠχριῶσι πρὸ τῶν ὑγιεινομικῶν σκανδάλων τοῦ Πειραιῶς, ἀνέκραξεν ὁ κ. Δραγούμης εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ὁποῖος ἤλεγξε σφοδρῶς τὸν κ. Λεβίδην, διότι οὗτος ἐδήλωσε ὅτι δὲν θὰ καταθέσῃ τὰ ἔγγραφα — τὰ ὁποῖα ὅμως κατετέθησαν — τοῦ σκανδάλου τοῦ ὑγιεινόμου προτοῦ τελειώσῃ ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις.

Δραγούμης. Εἶνε αἶσχος ὅσα ἠκούσθησαν ἀπόψε. Ἐπεθύμουν νὰ ἐσπευδετε—λέγει πρὸς τὸν κ. Λεβίδην—εἰς τὴν ἀποκαλυψιν τοῦ σκανδάλου. Εἰς 12 χιλ. ὀρ. ἀνέρχονται τὰ κέρδη τοῦ ὑγειονόμου κατὰ μῆνα!

Λεξάκης. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἐμοιράζοντο αὐτὰ τὰ κέρδη!

Ἀλλὰ μὲ ποῖον ἢ μὲ ποίους λοιπὸν ἐμοιράζοντο; Ἰδοὺ τί πρέπει νὰ μάθωμεν.

Ὁ κ. Τσιφλάκος ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ σκανδάλου εἶχε γίνῃ καὶ Ἱππότης τοῦ Ταγματος τοῦ Σωτῆρος!!

***

ΕΝ ΜΕΣΩ τοῦ ὀργιάζοντος καὶ ἀναισθητοῦντος κομματισμοῦ καὶ τῆς νεκροφανείας καὶ τοῦ ραγιαδισμοῦ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων παρήγορα σημεῖα ζωῆς δεικνύουν οἱ δημοδιδάσκαλοι, χάρις εἰς τὴν κραταιὰν καὶ εὐέλπιδα Ἕνωσίν των. Πόσον θὰ πύχόμεθα ἡ ρωμαλέα αὕτη καὶ σταθερὰ δρᾶσις τῶν διδασκάλων τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ νὰ γίνῃ ἡ ἀφετηρία εὐρυτέρας καὶ ὄχι ἁπλῶς ἐκπαιδευτικῆς, ἀλλ' Ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἐργασίας!

Πόσον θὰ εὐχόμεθα ἡ «Ἕνωσις» αὕτη τῶν δημοδιδασκάλων νὰ ἐγίνετο ὀλίγον νεοτουρκικὴ «Ἕνωσις». Δὲν χρειάζεται ἢ φῶς καὶ φρόνημα. Ψυχὴ καὶ νεῦρα. Φιλοτιμία καὶ ἀπόφασις! Ἡμεῖς τοὐλάχιστον εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑνώσεως τῶν δημοδιδασκάλων τολμῶμεν νὰ διακρίνωμεν τὸ γλυκοχάραγμα τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἔθνους...

Δημοδιδάσκαλοι ἑνωθῆτε καὶ ὑψωθῆτε ὅσον δύνασθε περισσότερον.

***

ΤΟΝ κ. ΛΕΒΙΔΗΝ συγχαίρομεν διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ περὶ ἱδρύσεως Κοινοτήτων πρωτίστως νομοσχεδίου του. Εἶνε ἡ πρώτη σοβαρὰ ἀπαρχὴ τῆς διοικητικῆς ἐξυγιάνσεως **διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως** τοῦ τόπου, ὑπὲρ ἧς ἀνέκαθεν ἀγωνίζεται ἡ «Ἀλήθεια». Ἐπίσης λαμπρὸν τὸ μέτρον τῆς ἱδρύσεως κτηνιατρικῶν περιφερειῶν. Ὁ κ. Λεβίδης ἐλπίζομεν νὰ ἐπιμείνῃ αὐτὰ τοὐλάχιστον τὰ νομοσχέδια νὰ ψηφισθοῦν. Τὴν περὶ γεωργίας μέριμνάν του θεωροῦμεν μᾶλλον ἀναιμικήν. Ἀλλὰ θὰ ἴδωμεν τὸ νομοσχέδιον εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας. Ὁπωσδήποτε οὐδεὶς δύναται νὰ καυχηθῇ, ὅτι θὰ ἐνισχύσῃ καὶ προαγάγῃ τὴν κτηνοτροφίαν πρῶτον, ἂν δὲν ἐμπεδώσῃ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τὴν κτηματικὴν πίστιν (ἀνόρθωσις δικαιοσύνης καὶ ἀστυνομία), δεύτερον, ἂν δὲν ἐκτελεσθοῦν ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα διὰ τῆς διευθετήσεως τῆς κοίτης ποταμῶν καὶ χειμάρρων καὶ ἀποξηράνσεως ἑλῶν καὶ τελμάτων, τρίτον διὰ τῆς γεωργικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ μόνων τῶν ἐπιστημόνων γεωπόνων ἄνευ τῆς πολυτιμοτάτης ἐπικουρίας τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους δημοδιδασκάλων. Καὶ περὶ τοῦ τελευταίου ὡς εὐαρεστηθῇ ὁ κ. Λεβίδης νὰ ἴδῃ τὸ προτελευταῖον φύλλον τῆς «Σάλπιγγος» τοῦ ὀργάνου τῆς «Ἑνώσεως τῶν Δημοδιδασκάλων».

Ὁπωσδήποτε ἡ «Ἀλήθεια» ἐννοεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας ἐνεργείας του. Ἀλλὰ τὸν θέλει εὐτολμώτερον, μεταρρυθμιστικώτερον, ριζοσπαστικώτερον.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἡ τιμὴ μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ εἴμεθα ἠθικοί, ἡ δόξα περισσότερον καὶ ἔτι μᾶλλον ἡ ἰσχύς.

***

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶνε τὸ ἅλας, τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ πλούτου.

***

Ἡ σκέψις ὑψαίνει, ὁ λόγος κεντᾶ.

***

Αἱ καλαὶ συμβουλαὶ εἶνε θησαυροὶ τοὺς ὁποίους προσποιοῦνται ὅλοι ὅτι τοὺς ζητοῦν καὶ ἀποκρούουν ὅταν τοὺς εὕρουν.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἐγκαίνια... εὐρωπαϊκῆς Βουλῆς.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Βουλὴ εἶνε εὐρωπαϊκὴ τοὐλάχιστον ὅσον καὶ ἡ Δούμα... Καὶ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν αὐτὴν Βουλὴν, κατὰ τὰ ἐγκαίνια ἐτηρήθη ἔθιμον... ἀντιστρατευόμενον ὅλως πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν σημερινὸν πολιτισμόν. Ἐγένοντο θυσίαι ζώων!

Ἀκριβῶς, ἐνῶ ὁ Σουλτάνος καταβὰς ἐκ τῆς ἁμάξης, ἐπρόκειτο νὰ ἀναβῇ τὴν ἐξωτερικὴν μεγάλην κλίμακα τῆς Ἁγίας Σοφίας, τρεῖς αὐλάρχαι ἔσφαξαν ἐννέα κριοὺς, καὶ τὸ αἷμά των ἔβαψεν τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος, ἐνῶ τὰς ἀνέβαινεν ὁ Πατισάχ.

Ἡ παράδοξος τελετὴ ἐτελέσθη γλήγορα ὡς ἀστραπὴ, καὶ ὀλίγιστοι τὴν ἀντελήφθησαν... Οἱ Ἕλληνες ἀνταποκριταὶ δὲν τὴν ἀνέγραψαν.

Καὶ ἀκριβῶς, τὸ ἀστραπιαῖον καὶ βεβιασμένον, ἐν κρυπτῷ σχεδὸν τῆς τελετῆς δὲν δηλοῖ ὅτι παρ' ὅλας τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα, τὰ τοιαῦτα εἶνε ἀδύνατα νὰ γίνουν ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι καὶ ἐν Τουρκίᾳ ἀκόμη;

Ὁ Ὀλυμπιονίκης Δουράνδος... τὴν ἔπαθε πάλιν.

Ὁ Δουράνδος εἶνε ὁ νέος καὶ λιγυρὸς Ἰταλὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε νικήσῃ εἰς τὸν μαραθώνειον τοῦ Λονδίνου χωρὶς νὰ λάβῃ τὸ ἔπαθλον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὀλίγα λεπτὰ προτοῦ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα, ἐντὸς τοῦ Σταδίου τοῦ Λονδίνου, πεσὼν εἶχε σηκωθῇ τῇ συνδρομῇ ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔτρεξαν ἀπρόσκλητοι. Καὶ ἐκρίθη νικητὴς ὁ δεύτερος ἐλθὼν Ἀμερικανὸς Χαγιὲς. Ὁ Ἰταλὸς ὅμως, ὅπως ἐνθυμοῦνται ὅλοι, ἔλαβε τὴν ὑψίστην ἱκανοποίησιν νὰ λάβῃ ἰδιαίτερον κύπελλον τιμητικὸν ἐκ χειρὸς τῆς χαριτοβρύτου βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας.

Ἀλλὰ φαίνεται... ὅτι δὲν ἄφηνον τὸν Δουράνδον νὰ κοιμᾶται τὰ... μὴ ληφθέντα τρόπαιά του... Καὶ τέλος διοργανώθη νέος μαραθώνειος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ὁ Δουράνδος ἐπρόκειτο νὰ διαγωνισθῇ μὲ τὸν ἀντίπαλόν του Ἀμερικανὸν... Καὶ ὁ δρόμος ἔγινε... καὶ ἐνίκησεν ὁ Δουράνδος, ἱκανοποιηθείσης τῆς Ἰταλικῆς φιλοτιμίας καὶ ἀποδειχθέντος ὅτι πράγματι ἡ νίκη καὶ τὸ ἔπαθλον ἀδίκως τοῦ ἀφηρέθη ἐν Λονδίνῳ... ὑπὸ τοῦ κατωτέρου δειχθέντος πάλιν Χαγιὲς.

Καὶ ὁ Δουράνδος ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν πατρίδα του μὲ τὴν αἴγλην τῆς νίκης.

Ἀλλ' εἶνε μεσημβρινὸς καὶ αὐτὸς... καὶ ἐζαλίσθη καὶ ὀνειρεύθη νέας νίκας καὶ ἐδέχθη νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὸν Καναδὸν, Λόγκμπωτ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ ὁ τηλέγραφος μᾶς ἀνήγγειλε προχθὲς ὅτι ἐνικήθη... Καλὰ τὴν ἔπαθε...

Τί ἀποστρέφεται ὁ Γουλιέλμος.

Ὁ Κάϊζερ τῶν Γερμανῶν, δὲν φορεῖ ποτὲ φράκο τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὸν ὑπενθυμίζει κηδείαν. Δὲν μεταχειρίζεται ἐπίσης ὀμβρέλλαν, μὴ ἀποκτήσας ποτὲ μίαν τοιαύτην καθ' ὅλην τὴν ζωήν του. Τὰ δὲ μπαστούνια του εἶνε τὰ φθηνώτερα ἐξ ὅσων δύνανται νὰ ἀγορασθοῦν. Τὰ δὲ τουφέκια του καὶ λοιπὰ ὅπλα εἶνε ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Αὐλικοῦ Κυνηγοῦ, τηρούμενα ἐντὸς ἀσφαλοῦς ἑρμαρίου. Δὲν μᾶς λέγει ὅμως ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς τί προτιμᾷ ὁ Κάϊζερ... Προπάντων νὰ ἀπαγγέλλῃ λόγους καὶ νὰ δώσῃ συνεντεύξεις.

Τάπης ἀξίζων λιρας 800.000

Οἱ Ἰνδοὶ πρίγκηπες ἔχουν πολύτιμα πετράδια, ἀλλ' οὐδεὶς ἔχει τόσα ὅσα ὁ Γκαίκουαρ τῆς Βαρόδας. Ἴσως τὸ πολυτιμώτερον ἀντικείμενόν του εἶνε ἕνας τάπης ἐκ τεσσάρων, ὡς λέγεται, τετραγωνικῶν ὑαρδῶν κατασκευασμένος μὲ ἀλύσους ἀπὸ ρουμπίνια, ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας, ἐξυφασμένους ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου ἐξαισίας καὶ ἀπαστραπτούσης ὡραιότητος. Τὰ πετράδια τοῦ τάπητος ἐκτιμῶνται λίρας 800.000, δηλαδὴ 20,000,000 φράγκων! Ἀλλ' ὁ Γκαίκουαρ ἔχει κάτι τι πολυτιμώτερον ἀκόμη· μίαν ἄλυσον τοῦ λαιμοῦ ἀξίζουσαν 50,000.000, ἡ ὁποία ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ἡ πολυτιμωτέρα ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ ζάχαρις... ὡς μέσον ἀπολυμαντικὸν.

Ὅτι ἡ καιομένη ζάχαρις εἶνε ἀπολυμαντικὴ, τὸ γνωρίζει ἐμπειρικῶς ὁ λαὸς, ὁ ὁποῖος ἀπολυμαίνει μὲ λίγην ζάχαριν τὰ δωμάτια ὅπου μένουν ἀσθενεῖς.

Ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ ὁ καθηγητὴς Τρίλμπερτ τοῦ Ἰνστιτούτου Παστὲρ ἔρχεται ἐπικυρώνων ἐπιστημονικῶς ὅτι ἡ καιομένη ζάχαρις εἶνε τῶν ἰσχυροτέρων ἀντισηπτικῶν. Ἔκαμε δὲ τὸ ἑξῆς πείραμα. Ἐκάηκαν πέντε γραμμάρια ζακχάρεως ὑπὸ ὑάλινον κώδωνα. Ἀφοῦ οἱ ἀτμοὶ ἐψυχράνθησαν, ἐτέθησαν ὑπὸ τὸν κώδωνα βακτηρίδια τύφου, χολέρας, φυματιώσεως καὶ εὐλογίας ἐντὸς ὑαλίνων ἀνοικτῶν σωλήνων, καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας τὰ βακτηρίδια εἶχον ἀποθάνει.

Ἡ καιομένη ζάχαρις ἀναπτύσσει κατὰ τὸν Τρίλμπερτ φορμικο-ἀσελυτινικὸν ὑδρογόνον, δηλαδὴ ἓν ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων γνωστῶν ἀντισηπτικῶν ἀερίων.

Προσέτι ἀπεδείχθη ὅτι ἐὰν καῇ ζάχαρις ἐντὸς δοχείου περιέχοντος σεσηπότα κρέατα ἢ αὐγὰ, ἡ κακὴ ὀσμὴ φεύγει διὰ μιᾶς.

Ἡ κρεββατοκάμαρα(;) τοῦ Φερδινάνδου.

Ἡ κρεββατοκάμαρα τοῦ Φερδινάνδου δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁπλοστάσιον. Τὰ ὅπλα δὲ δὲν ἐκτίθενται χάριν στολισμοῦ... ἀλλὰ χάριν ἀμύνης. Ὑπάρχουν ἐκεῖ τουφέκια, περίστροφα, ἐγχειρίδια, κ.τ.λ. Ἓν δὲ μικρὸν περίστροφον γεμάτον, κεῖται εἰς τὸ προσκέφαλόν του. Διότι ὁ Φερδινάνδος, ἂν καὶ γενναιόψυχος, φοβεῖται τὴν νύκτα μὴ δολοφονηθῇ. Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων, ἀναφέρει μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς, ὅτι ἠκούσθη πυροβολισμὸς τὴν νύκτα εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Σόφιας, τοῦ ὁποίου πυροβολισμοῦ δὲν ἐγνώσθη ἡ προέλευσις, ἀλλὰ, πιθανὸν, ὁ πυροβολήσας ἦτο ὁ ἴδιος Φερδινάνδος ἐν στιγμῇ παροξυσμοῦ.

Ὁ Φερδινάνδος γνωρίζει. καλὰ τοὺς Βουλγάρους του... αὐτός!...

Ψάρια... μουσικοί.

Εἰς τὴν νῆσον Κεϋλάνην ὑπάρχει λίμνη μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον, διότι περιέχει ψάρια ποῦ τραγουδοῦν. Καὶ λέγουν οἱ ἀκούσαντες ὅτι οἱ ἦχοί των εἶνε τόσον μελῳδικοὶ ὅσον σὶ δυνάμενοι νὰ παραχθοῦν ὑπὸ σειρᾶς Αἰολείων ἁρπῶν...

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς «Ἀληθείας»
ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κύριε Διευθυντά.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Ἕλληνες, μέλη τῆς ἐν Σικάγῳ ἑλληνικῆς παροικίας, ἀγανακτοῦμεν καὶ διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων Ἀθηναϊκῶν τινων ἐφημερίδων καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ πρὸ ἔτους περίπου ἐλθόντος εἰς Ἀμερικὴν ἀντιπροσώπου τῆς «Πρωινῆς» κ. Ἀ. Μπουλαχάνη ὅστις εἰσπράξας ἀρκετὰς χιλιάδας δολλαρίων παρὰ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων, λαμβάνων **δέκα** (10) δολλάρια ὡς ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς «Πρωινῆς» ἔκρινε καλὸν ν' ἀποστείλῃ τὸ φύλλον εἴς τινας μὲν ***ἐπί τινας ἑβδομάδας*** εἰς ἄλλους δὲ οὔτε ***ἐπὶ μίαν ἡμέραν***. Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς κ. Διευθυντὰ ὅπως χάριν αὐτῆς τῆς ***ὑπολήψεως*** καὶ τοῦ ***γοήτρου*** ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ τύπου τῆς ***πρωτευούσης*** τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ὁποῖον πάντες σεβόμεθα καὶ ἐκτιμῶμεν, στιγματίσητε δεόντως τὴν ἀναίσχυντον καὶ ἐλεεινὴν ταύτην πρᾶξιν τοῦ ἀνωτέρου ἀντιπροσώπου, ὅστις διὰ τῆς ἀχαρακτηρίστου ταύτης διαγωγῆς του ἐδολοφόνησε τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ συμφέροντα τοῦ τύπου καὶ ἐδυσφήμισε τὴν ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν.

Ἐν *Chicago ill* τῇ 8 Νοεμβρίου 1908
Θεοφάνης Ν. Τσόλιας ἀπὸ Ζέλι Μανθυρέας, ***Κων. Μιχαλόπουλος καὶ ἀδελφοὶ*** ἐκ Τριπόλεως, ***Νικόλ. Κοκκίνης*** ἐκ Μανθυρέας, ***Ἀνδρ. Μπουγᾶς*** ἐκ Φιλιατρῶν, ***Σταῦρος Κ. Σουρράπος*** ἐκ Βερβαίνων Κυνουρίας ***Ἰωάν. Ἀρ. Γαγωτῆς*** ἐκ Βόλου, ***Δημήτριος Λυμπέρης*** ἐκ Καστρίου τῆς Κυνουρίας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ--ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ Σικάγου.

1) Ὁ κ. **ΝΙΚ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ**, διευθυντὴς ἐργοστασίου πούρων. 2) Ὁ κ. **ΧΡ. ΠΕΤΡΟΛΑΣ**, ἰατρός, 3) Ὁ κ. **Ν. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ**, δικηγόρος, 4) Ὁ κ. **Δ. ΛΙΜΠΕΡΗΣ** ἢ Μάγκας, διευθυντὴς ἑστιατορίου καὶ ζυθοπωλείου. 5) Ὁ κ. **Γ. ΡΕΜΕΝΤΖΟΥΛΑΣ** κ.λ.π.

(Ἴδε περιγραφὴν Σικάγου)

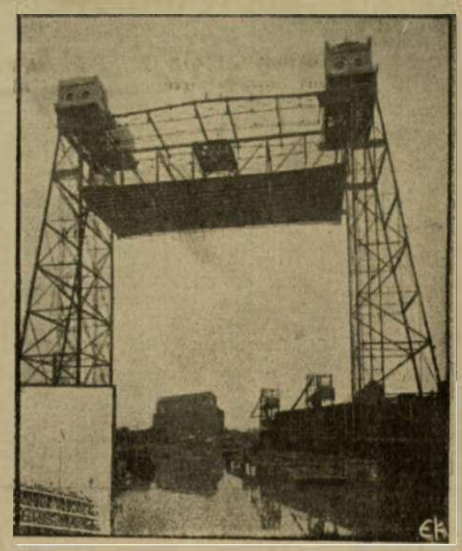

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ὅταν πρόκειται νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸν ἓν ἀτμόπλοιον, ὁ κώδων σημαίνει καὶ ἀμέσως ἡ τεραστία σιδηρᾶ γέφυρα ὑψώνεται μὲ ὅτι δήποτε εὑρεθῇ ἐπάνω της ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἀφίνουσα ἐλευθέραν τὴν διάβασιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον· ὕστερα πάλιν καταβιβάζεται μόνη της.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Τοῦ ἀπεσταλμένου Συνεργάτου μας)

ΣΙΚΑΓΟΝ, 1η Δεκεμβρίου.

Πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἐνταῦθα πολυαρίθμων Ἑλλήνων, κρίνω ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ περιγράψω ἐν ὀλίγοις τὴν ἀπέραντον καὶ πολυάνθρωπον ταύτην πόλιν, ἥτις εἶνε σήμερον ἡ ἐμπορικωτέρα καὶ ἡ μᾶλλον ἐκτεταμένη πόλις τῆς Ἀμερικῆς, προοδεύουσα καθ' ἑκάστην ἅλματωδῶς καὶ μέλλουσα νὰ καταστῇ μία ἐκ τῶν πρώτων τοῦ κόσμου ἀπὸ ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Σικάγον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τῆς μεγάλης λίμνης Michigan, ἡ ἔκτασις, τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει ὑπολογίζεται εἰς 300 περίπου τετραγωνικὰ μίλια, ὁ δὲ πληθυσμός του ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομμύρια ἑξακοσίας χιλιάδας ψυχῶν. Ἡ πόλις διαχωρίζεται ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ (Chicago river), ὅστις διακλαδιζόμενος εἰς ἄλλους δύο μικροτέροους συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν μεταφορὰν δι' ἀτμοπλοίων τῶν διαφόρων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν εἰδῶν τῶν ἐργοστασίων.

ΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΓΕΦΥΡΑΙ

Εἰς τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα διασχίζουν οἱ ποταμοὶ ἔχουσι κατασκευάσει ἑκατοντάδας μεγάλων σιδηρῶν γεφυρῶν, διὰ τῶν ὁποίων συγκοινωνοῦσιν οἱ κάτοικοι, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων διέρχονται τὰ τράμ, σιδηρόδρομοι, ἅμαξαι κλπ. Τὰ σχέδια τῶν γεφυρῶν τούτων εἶνε ἐξόχως πρωτότυπα καὶ προξενοῦσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ παρατηρητοῦ. Ὁσάκις πρόκειται νὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν ἀτμόπλοιόν τι ἀνοίγουν αἱ γέφυραι κατὰ σειρὰν ὅλαι καὶ κατὰ περιεργότατον ἐντελῶς τρόπον, ἐν χρονικῷ δὲ διαστήματι ὀλίγων πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας, οὕτως ὥστε ἡ συγκοινωνία δὲν διακόπτεται οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀνοίγουσιν αἱ γέφυραι αὗται εἶνε ἰδιορρυθμότατος καὶ ἄξιος θαυμασμοῦ, διότι βλέπει κανεὶς ὅλον ἐκεῖνον τὸν τεράστιον σιδηροῦν ὄγκον νὰ κινῆται ὡς νὰ κινῆται μία ξυλίνη δοκός. Καὶ βλέπει αὐτὴν μὲν τὴν γέφυραν ν' ἀνοίγῃ περιστροφικῶς, τὴν ἄλλην ν' ἀνοίγῃ πρὸς τὰ ἐπάνω εἰς δύο μέρη, τὴν ἄλλην ν' ἀνοίγῃ πρὸς τὰ ἐπάνω εἰς ἓν μόνον μέρος καὶ τὴν ἄλλην νὰ ὑψώνεται καταπλήσσουσα εἰς τὰ ὕψη καὶ κατόπιν πάλιν νὰ κατέρχηται μεγαλοπρεπῶς. Θαυμαστὰ τὰ ἔργα τῶν Ἀμερικανῶν! Ἡ ὑπηρεσία δὲ αὕτη τῶν γεφυρῶν ἐκτελεῖται διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὅστις κατέστη πλέον ἐδῶ κοινὸς ὑπηρέτης.

ΙΔΕΩΔΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἐν Σικάγῳ ὑπάρχουσι περὶ τὰς 10 χιλ. ἐργοστασίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐργάζονται περὶ τὰς 400 χιλ. ἐργατῶν. Τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἱδρύματα ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς: Τράπεζαι 70 περίπου. Νοσοκομεῖα, 73. Ἀστυκλινικαὶ 33. Βιβλιοθῆκαι 21. Ἰατρικαὶ Σχολαὶ 34. Ἄσυλα 81. Πανεπιστήμιον 1. Δημόσιαι αἴθουσαι 50 καὶ ***Δημοτικὰ Σχολεῖα*** **299**.

Ἡ συγκοινωνία τοῦ Σικάγου ἐκτελεῖται ταχύτατα διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν τραμ τελειοτάτου συστήματος, μετὰ δὲ τῶν ἔξω μερῶν διὰ τῶν σιδηροδρόμων. 26 Σιδηροδρομικαὶ ἑταιρίαι ὑπάρχουσιν ἐν Σικάγῳ ἐκτελοῦσαι τὴν συγκοινωνίαν ταχύτατα μετὰ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἀστυνομικὴ καὶ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐκτελεῖται κανονικώτατα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀνωμαλίας καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. ***Εἶνε ἀδύνατον νὰ χαθῇ ἢ νὰ παραβιασθῇ*** ἐπιστολὴ εἰς τὸ ***Ἀμερικανικὸν*** ταχυδρομεῖον!..... Ὁμοία πρὸς τὰς ἄνω δύο ὑπηρεσίας εἶνε καὶ ἡ πυροσβεστική, ἥτις εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν τοῦ κόσμου ἔχει τόσον τελειοποιηθῇ ὅσον ἐν **Ἀμερικῇ**. Τὰ ἔξοδα τῆς πόλεως ἀνέρχονται εἰς 45,671,206 δολλάρια ἐτησίως.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

Τὸ πρῶτον σπίτι τοῦ Σικάγου ἐκτίσθη ἐν ἔτει 1803 ὑπὸ τοῦ Καναδοῦ John Kinzie Ἄγγλου τὴν καταγωγήν, ὅστις μετῴκησεν οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα, ἐχρησίμευσε δὲ αὐτὸ καὶ ὡς φρούριον κατὰ τῶν ἀγρίων Ἰνδῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1815 μετῴ-

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

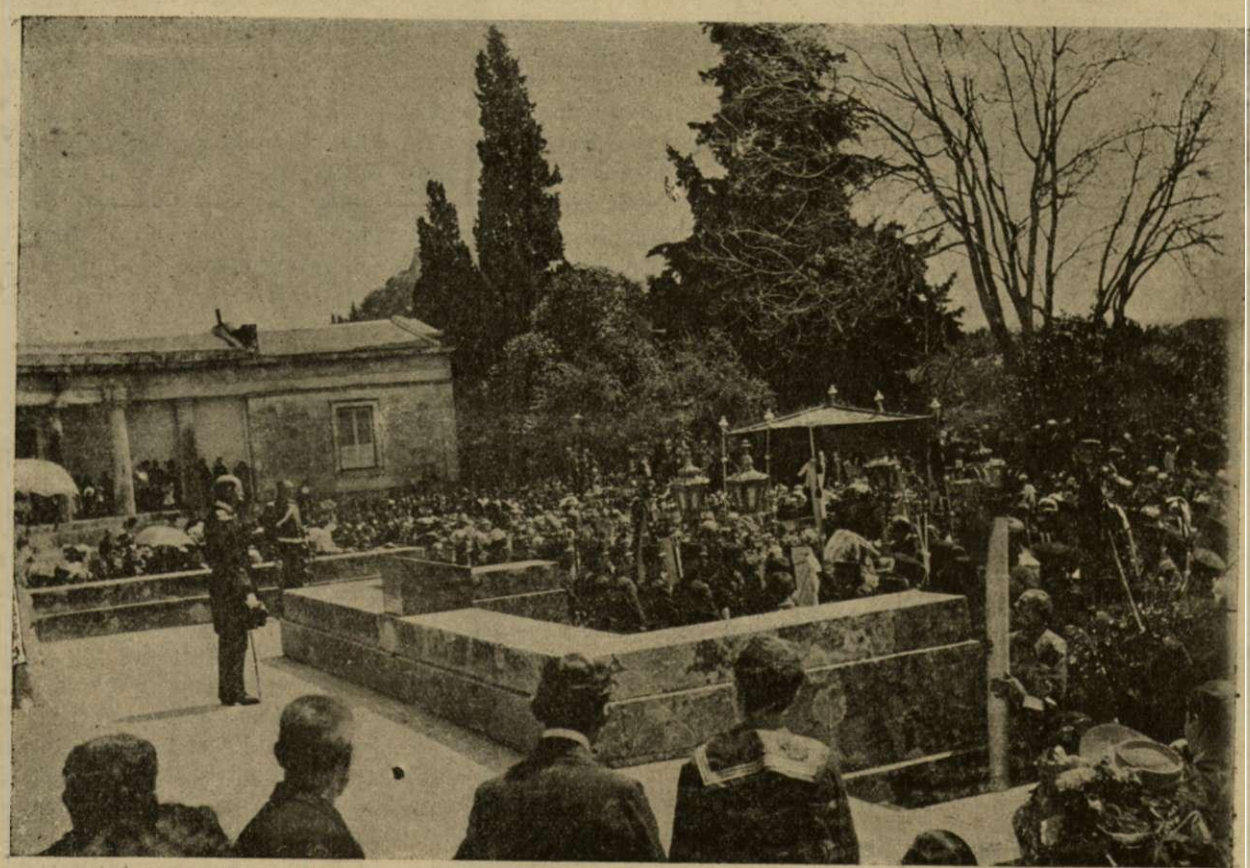

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ (Ἴδε ἄρθρον)

Ἡ περιφορὰ τοῦ ἁγίου Λειψάνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Βαΐων καθ' ἣν παρίστατο καὶ ὁ Βασιλεύς. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων Κερκύρας ἐθεᾶτο τὴν πομπὴν ὁ Κάϊζερ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ

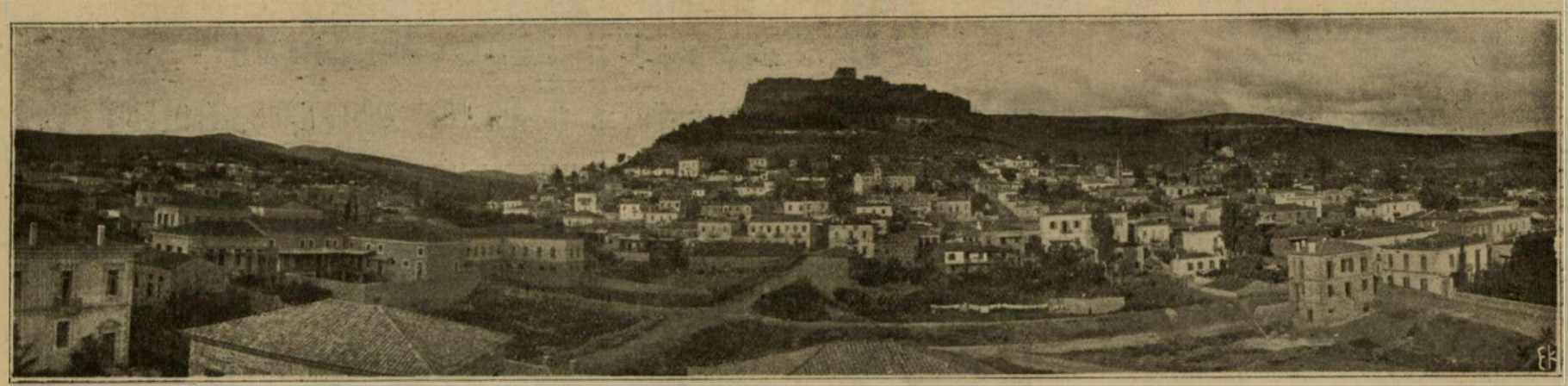

ΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΛΑΜΙΑΣ Μίαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως διασχίζει τὴν πεδιάδα ὁ πλημμυρήσας Σπερχειός. Εἰς τὴν πόλιν ἡ συνεχὴς βροχὴ ἐπέφερε πλημμύραν, ἡ ὁποία πλὴν ἄλλων ζημιῶν κατέρριψε 3—4 οἰκίας εἰς τὸ χαμηλότερον μέρος της πόλεως. (Φωτογρ. τοῦ φίλου ἐρασιτέχνου κ. Τάκη Ι. Πετρίδου)

κησαν ἐνταῦθα καὶ ἄλλοι λευκοὶ ἐξ ἄλλων μερῶν καὶ οὕτως ἤρχισε νὰ αὐξάνῃ ὁ πληθυσμός. Ὠνομάσθη δὲ Chicago ἕνεκα τῶν πολλῶν ἀγρίων κρομμύων, ἅτινα ὑπῆρχον εἰς τὸ μέρος αὐτό, καὶ τὰ ὁποῖα Ἰνδιστί, καλοῦνται οὕτω. Τὸ ἔτος 1830 ἐχαράχθησαν αἱ πρῶται ὁδοὶ τῆς πόλεως. Τὸ 1831 ὠνομάσθη πόλις, τὸ 1836 οἱ ἄγριοι Ἰνδοὶ ἀπῆλθον τοῦ Σικάγου.

Τὸ 1837 ὠνομάσθη city καὶ ἐγένοντο αἱ πρῶται ἐκλογαί, καθ' ἃς ἐξελέγη ὁ πρῶτος Δήμαρχος, ὅστις ὠνομάζετο Win Ogden. Τὸ 1848 ἐγένετο ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος, τὸ 1857 ἐνέσκηψεν ἡ χολέρα, ἥτις ἐσημείωσε πάμπολλα θανατηφόρα κρούσματα.

Τὴν 7 Ὀκτωβρίου τοῦ 1871, φοβερὰ πυρκαϊὰ κατέστρεψεν ἓν ὁλόκληρον τετράγωνον τῆς πόλεως, αἱ ζημίαι τῆς ὁποίας ὑπελογίσθησαν εἰς 800,000 δολλάρια. Τὴν ἑπομένην ὅμως ἡμέραν (8 Ὀκτωβρίου) ἐγένετο καὶ δευτέρα τοιαύτη τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἦσαν καταστρεπτικώτατα 17,400 οἰκίαι κατεκάησαν, 300 δὲ ἄνθρωποι εὗρον τὸν θάνατον ἐντὸς τῶν φλογῶν. Αἱ ζημίαι ἐκ τῆς φοβερᾶς ταύτης πυρκαϊᾶς ὑπελογίσθησαν εἰς 157 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Σικάγου ἦτο τότε 350 χιλ. κατ., ἐξ αὐτῶν 100 χιλ. περίπου ἔμειναν ἄστεγοι, 50 δὲ χιλ. ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ Σικάγον.

Τὸ 1893 ἐγένετο ἐν Σικάγῳ ἡ μεγάλη ἐκείνη παγκόσμιος ἔκθεσις, ἥτις προὐκάλεσε τὴν συρροὴν πολλῶν χιλιάδων θεατῶν. Ἔκτοτε ἤρχισαν νὰ συρρέουν μετανάσται ἐνταῦθα ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε εἰς τὸ διάστημα μιᾶς δεκαπενταετίας νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πληθυσμόν, τὸν ὁποῖον ἔχει σήμερον καὶ νὰ ἐπεκταθῇ τεραστίως. Κατὰ τὸ ἔτος 1893 ὁ πληθυσμὸς ἐν Σικάγῳ ἦτο 1,200,000 κατ. Τὸ 1900 ὁ πληθυσμὸς τοῦ Σικάγου ἀνήρχετο εἰς 1,700,000 κατ. Τὸ 1903 εἰς 2,281,000 κατ. καὶ σήμερον εἰς 2,600,000! Αὕτη εἶνε ἐν ὀλίγοις ἡ ἐξέλιξις τῆς ἱστορίας τῆς ἀχανοῦς ταύτης πόλεως, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἐν Ἑλλάδι κατέστη πασίγνωστον ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων Ἑλλήνων.

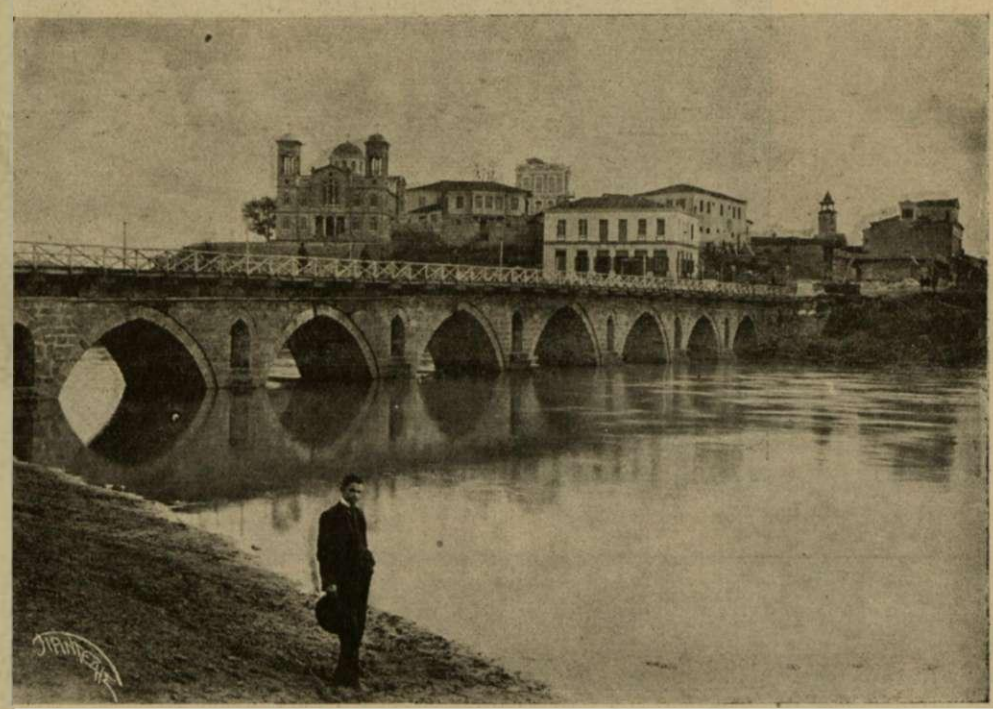

Ο ΠΗΝΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΣΗΣ
Ὁ ποταμὸς ἐκχειλίσας κατέκλυσε τὴν πρὸς τὸν Τύρναβον πεδιάδα.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ

Κατάκτησιν κυριολεκτικῶς ἔχουν κάμει οἱ Ἕλληνες ἐν Σικάγῳ διὰ τῆς ἱδρύσεως διαφόρων καταστημάτων. Νομίζει κανείς, ὅτι δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν πλέον, Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς μίαν κοινωνίαν μεγάλης ἑλληνικῆς πόλεως. Καὶ τί δὲν ἔχουν ἐν Σικάγῳ οἱ Ἕλληνες. Ἐκκλησίας, Καφφενεῖα, (ἀπαραίτητον εἰς κάθε πόλιν) ξενοδοχεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, κουρεῖα, κρεοπωλεῖα, ἀρτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα, ἀνθοπωλεῖα, παντοπωλεῖα, ὑποδηματοποιεῖα, ραφεῖα, πλυντήρια, φαρμακεῖα, φωτογραφεῖα, ἐργοστάσια παγωτῶν, ἐργοστάσια πούρων, ἐργοστάσια σιγαρέττων καὶ καπνῶν, ἐργοστάσια ἀσπρορρούχων, κλινικάς, δικηγορικὰ γραφεῖα, τραπέζας καὶ τραπεζομεσιτικὰ γραφεῖα, θέατρα, τυπογραφεῖα καὶ ὅ,τι ἄλλο φαντασθῆτε. Ἐκτὸς τῶν διαφόρων καταστημάτων ἔχουν ἱδρύσῃ Ἐκκλησίας, σχολεῖα, συλλόγους καὶ ἐφημερίδας, ἐν γένει ἔχουν διασκορπισθῇ εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς ἀπεράντου ταύτης πόλεως καὶ ἔχουν καταλάβῃ τὰς κεντρικωτέρας θέσεις. Τὰ μεγαλείτερα Ἑλληνικὰ κέντρα εἶνε εἰς τὰς ὁδοὺς Halsted, Blue Island, καὶ Dearborn. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλω περιγράψῃ τὰ κυριώτερα ὅλων τῶν ἐν Σικάγῳ ἑλληνικῶν καταστημάτων ὡς καὶ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἐγκρίτους ὁμογενεῖς ἐπιστήμονας κλπ.

Χ. Μαυρικίδης

Ο ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΡΑΪΤ

Τὰ ἀερόπλανα ὡς βιομηχανικοὶ καὶ πολεμικοὶ παράγοντες

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, ὁ τηλέγραφος μετέδωκε ἀνὰ ὅλον τὸν κόσμον τὸ καταπληκτικὸν κατόρθωμα τοῦ Οὐΐλμπουρ Ραϊτ διανύσαντος μὲ τὸ ἀεροπλανόν του 100 χιλιόμετρα εἰς δύο ὥρας καὶ ὑψωθέντος συγχρόνως εἰς 100 μέτρα ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους.

Οὕτω, κατὰ τὸν γάλλον διάσημον ἀκαδημαϊκὸν Παινλεβέ, ἡ ἀεροδρομία, τὸ μηχανικὸν τοῦτο πρόβλημα τὸ ὁποῖον κρατεῖ τώρα ζωηρότερον παντὸς ἄλλου τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἔχῃ ταχυτάτην τὴν λύσιν, καὶ δὲν θὰ παρέλθουν πολλὰ ἔτη ὅτε θὰ ἔχῃ μεταμορφώσῃ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

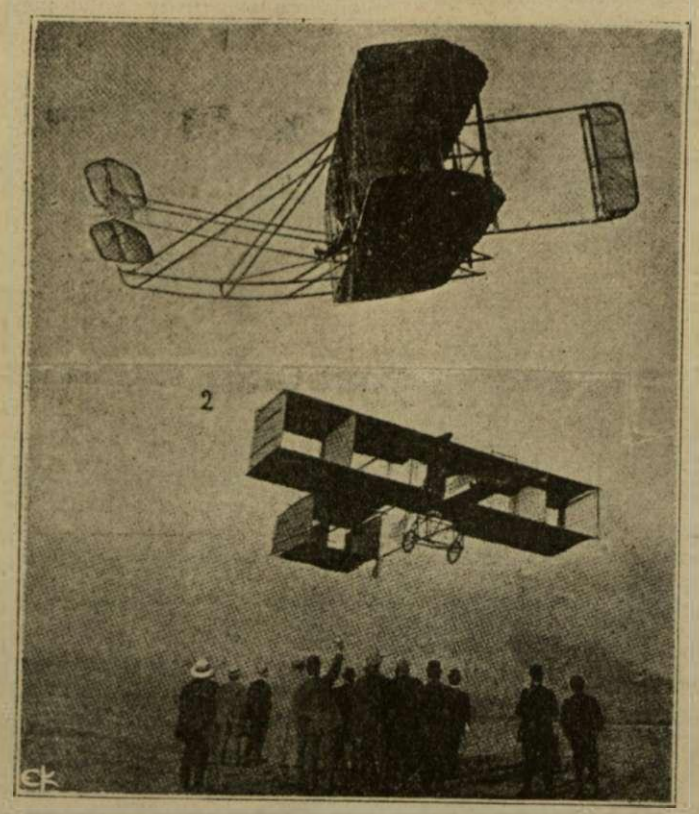

ΤΑ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ
1. Ὁ ἀμερικανὸς Οὐΐλμπουρ Ραϊτ ταξειδεύων μὲ τὸ ἀερόπλανόν του.
2. Τὸ Γαλλικὸν ἀερόπλανον Δελαγράνζ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ Ἰσὺ διήνυσε $15\frac{1}{2}$ μίλλια εἰς 29 λεπτὰ τῆς ὥρας. (Ἴδε ἄρθρον)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

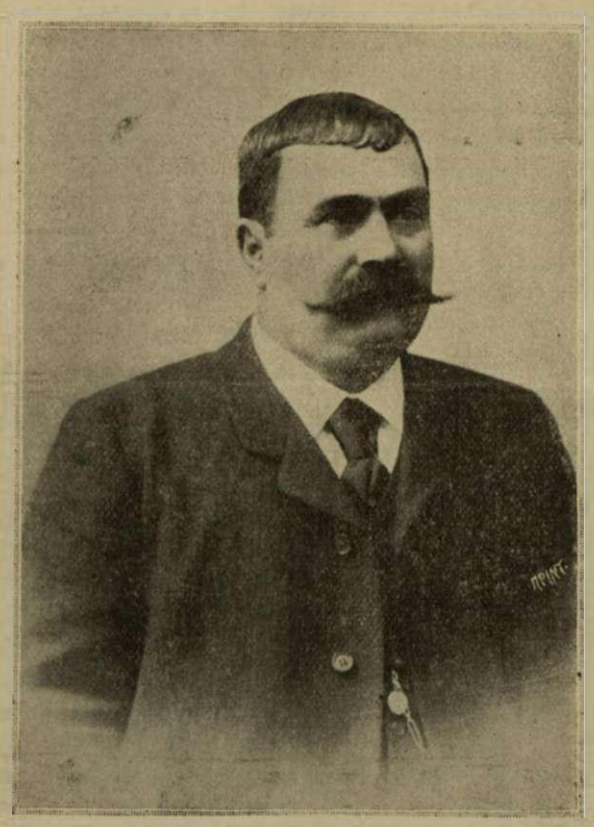

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΑΚΗΣ
Ὁ τόσον τραγικῶς τερματίσας τὸν βίον του ἐφοπλιστὴς καὶ διευθυντὴς τῆς ὁμωνύμου ἀτμοπλοΐας ἐν Πειραιεῖ.

Τί εἶναι τὸ ἀερόπλανον;

Τὸ κοινὸν ἀερόπλανον;ἀποτελεῖται ἀπὸ παραλλήλους ***ἀητοὺς*** σχηματιζομένους ἀπὸ σκελετοὺς ἐκ λεπτῶν ξύλων καὶ σκεπασμένους μὲβερνικωμένο μετάξι,ἀπὸ τὴνκορυφὴν ἕως εἰς τὴν ἄκραν. Τὸ σύνολον τοῦτο τίθεται ἐπὶ πλαισίου μὲ τροχοὺς ποδηλάτου. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ τρέχῃ τὸ ἀερόπλανον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἕως ὅτου ἀποκτήσῃ ἀρκετὴν ταχύτητα, οὕτως ὥστε οἱ ***ἀητοὶ*** πάρουν τὸν ἀέρα καὶ ὑψώσουν τὸ ἀερόπλανον.

Πῶς μένει εἰς τὸν ἀέρα ;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἀερόπλανον εἶναι βαρύτερον τοῦ ἀέρος, διατηρούμενον εἰς τὸν ἀέρα μὲ τὸν ἴδιον φυσικὸν νόμον τοῦ πτηνοῦ, (τὸ ὁποῖον, καὶ αὐτὸ εἶναι βαρύτερον τοῦ ἀέρος), ἕνεκεν τῆς ἀντιστάσεως δηλαδὴ τοῦ ἀέρος.

Διὰ νὰ κρατῆται δὲ ἓν ἀερόπλανον εἰς τὸν ἀέρα, πρέπει νὰ τρέχῃ γλήγορα, πολὺ γλήγορα ἵνα ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀέρος, ἡ ὁποία αὐξάνει μὲ τὴν ταχύτητα, τὸ ἐμποδίσῃ νὰ πέσῃ· ἐξ οὗ ἡ ἀνάγκη ἵνα ἡ κινητήριος; μηχανὴ εἶναι ἰσχυρὰ, ἐλαφρὰ καὶ ὀμαλή. Διότι ὅσον ταχύτερον προχωρεῖ, τοσοῦτον τὸ ἀερόπλανον θὰ εἶναι στερρεὸν καὶ κατάλληλον νὰ ἀψηφᾷ τὰς ἰδιοτροπίας τοῦ ἀέρος. Μία τοιαύτη ἰδεώδης κινητήριος μηχανὴ εἶναι ζήτημα ὀλίγων μηνῶν ἵνα ἐφευρεθῇ.

Χρειάζεται προσέτι διὰ νὰ βαστιέται, καθὼς εἴπομεν, τὸ ἀερόπλανον εἰς τὸν ἀέρα, νὰ μὴ κλίνῃ, οὔτε ἐμπρός, οὔτε ὀπίσω, οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά, καὶ ἐπίσης νὰ μὴ χάνῃ τὴν κατ'εὐθείαν πορείαν του ἢ ἂν αἱ ἀνισορροπίαι αὐταὶ παρουσιασθοῦν' ὁ πηδαλιοῦχος νὰ τὰς διορθώνῃ ἀμέσως'

Τὰ δύο συστήματα

Δύο συστήματα ἀεροπλάνων εἶναι ἀντιμέτωπα. Τὸ γαλλικὸν σύστημα—ἰδίᾳ τῶν κατασκευαστῶν Βοαζὲν—καὶ τὸ ἀμερικανικὸν—τῶν ἀδελφῶν Ράϊτ. Τοῦ γαλλικοῦ δὲ καὶ ἀμερικανικοῦ συστήματος παραθέτομεν εἰκόνας. Τὰ δύο συστήματα διαφέρουν κατὰ τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ἡ σταθερότης των.

Ὁ Ράϊτ ἐπεζήτησε τὴν ἁπλότητα καὶ τὸ ἐλαφρὸν τῆς συσκευῆς. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς, ἡ ἰσορροπία αὐτῆς ἐξαρτᾶται ὅλη ἐκ τοῦ πηδαλιούχου, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ κάμῃ τρεῖς διαφόρους κινήσεις (μανόβρας) διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς τρεῖς ἀνωμαλίας τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, ἰδίᾳ δὲ ἡ διαστροφὴ τῶν πτερῶν ἀνθίσταται εἰς τὸ κύλισμα.

Οἱ Βοαζέν, ἀπεναντίας. ἐξασφαλίζουν μηχανικῶς τὴν σταθερότητα τῶν πλαγίων, διατειχίζοντες τὰς δύο πτέρυγας καθὼς εἰς τοὺς χαρτίνους ἀετούς,ἐν σχήματι σιγαροθήκης.Καὶ ἡ συσκευὴ κατὰ τὰς στροφάς, λαμβάνει μόνη της τὴν κατάλληλον κλίσιν.Ὥστε δύο μόνον κινήσεις εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ διευθύνουν τὴν συσκευήν, μία διὰ τὸ πηδάλιον, καὶ μία διὰ τὸ ἔμπροσθεν ἐπίπεδον μὲ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ κατάβασις. Καὶ προσέτι ἡ τελευταία κίνησις διευκολύνεται πολὺ διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς μεγάλης οὐρᾶς, ποῦ ἐμποδίζει τὸ ἀερόπλανον νὰ σκαμπαναβαίνει (προνευστάζῃ).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἰσχυρὰν κινητηριον μηχανὴν μὲ τὰς μεγάλας βραδείας ἕλικας τοῦ Ράϊτ ἢ εἰς τὴν μικροτέραν καὶ μεγάλης ταχύτητος ἕλικα τῶν Βοαζὲν, φαίνονται ἰσόπαλαι.

Τέλος τὸ ἀερόπλανον Βοαζὲν εἶναι πολὺ βαρύτερον τοῦ τῶν Ράϊτ, (675 χιλιόγραμμα τὸ πρῶτον καὶ περίπου 500 μόνον τὸ δεύτερον) διότι τοῦ Βοαζὲν ἔχει περιπλέον τὴν οὐρὰν καὶ τὸ πλαίσιον μὲ τοὺς τροχούς, τὸ ἀπαραίτητον διὰ νὰ ὑψωθῇ μόνη τις ἡ μηχανὴ εἰς τὸν ἀέρα ἐνῶ τῶν Ράϊτ τὸ ἀερόπλανον στερεῖται τούτων καὶ δὲν δύναται νὰ ὑψοῦται διὰ τῶν ἰδίων του μέσων.

Τὰ ἀποτελέσματα

Καθὼς εἴδομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματείας, οἱ Ράϊτ ἔχουν πάντοτε τὸ ρεκὸρ τῆς ἀποστάσεως διανύσαντες 100 περίπου χιλιόμετρα. Ἐνῷ εἰς δύο ὥρας ὁ Φαρμὰν μὲ τὸ γαλλικὸν ἀερόστατον δὲν εἶχε πρό τινος διανύσῃ πλέον τῶν 40 χιλιομέτρων. Ἐπίσης οἱ Ράϊτ ὑψώθησαν εἰς 100 μέτρα, τὸ ὁποῖον δὲν κατώρθωσαν οἱ γάλλοι. Ἀπεναντίας εἰς τὴν ταχύτητα οἱ Γάλλοι ἔχουν τὸ ρεκὸρδ φθάσαντες 70 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Προσέτι, ὡς εἴδομεν, τὰ γαλλικὰ ἀερόπλανα ἔχουν μεγαλειτέραν σταθερότητα ἐκ κατασκευῆς, εὐκολύνουσαν οὕτως τὸ ἔργον τοῦ ὁδηγοῦ, καὶ ὑψώνονται εἰς τὸν ἀέρα μόνα των. τὸ ὁποῖον δὲν κάμνουν τὰ ἀμερικανικά.

Καὶ τὰ δύο συστήματα, τελοιοποιοῦνται καθ' ἑκάστην' καὶ καθ' ἑκάστην ἔχομεν νέας ἐκπλήξεις ὥστε εἶναι ζήτημα ἴσως ὀλίγου χρόνου μόνον ὡς εἴπομεν ἀρχόμενοι, ἡ βιομηχανικὴ χρησιμοποίησις τοῦ ἀεροπλάνου.

Παράγοντες πολέμου

Ἀλλὰ τὰ ἀερόπλανα εἶναι προωρισμένα καὶ εἰς ἄλλην φοβερὰν χρησιμοποίησιν. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ σύμβουλος Μάρτεν ἔκαμε διάλεξιν ἐν Βερολίνῳ περὶ ἀεροπλάνων, δείξας ὅτι θὰ εἶναι κατορθωτὸν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου μὲ χίλια ἀερόπλανα μεταβιβάζοντα 5 ἄτομα τὴν φορὰν διὰ τῆς Μάγχης νὰ μεταφέρονται ἐντὸς ἡμέρας εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀκτὰς 100.000 στρατιῶται!!! Καὶ τὰ λεγόμενα δὲν ἐθεωρήθησαν φαντασιοπληξίαι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐθεωρήθησαν κατορθωτὰ ὑπὸ ἀνδρῶν οἵων ὁ Σὲρ Χιραὶμ Μαξὶμ ὁ μέγας βιομήχανος. Ὁποίας ὄντως ἐκπλήξεις ἐπιφυλάττει τὸ πρό τινος μόλις θεωρούμενον μόνον ἄθυρμα!

ΓΕΝΙΚΗ ΒΟΗ

Οὐδέποτε νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν ἐπροκάλεσε σφοδροτέραν ἀντίδρασιν καὶ γενικωτέραν ἐξέγερσιν, ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν πλέον νομοσχέδιον τοῦ κ. Γούναρη περὶ φορολογίας τοῦ πρὸς φωτισμὸν οἰνοπνεύματος. Ἀναμφισβητήτως τὰ πρῶτα ὑπουργικὰ βήματα τοῦ κ. Γούναρη ὑπῆρξαν ἀτυχέστατα, οὐδὲ αὐτὸς ὁ ἴδιος πλέον δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ὀλισθηρὸν ἔδαφος, εἰς ὃ ἀφέθη νὰ κυλισθῇ. Τὸ γεγονὸς εἶνε βεβαίως λυπηρὸν διὰ τὸν κ. Γούναρην εὐχάριστον ὅμως καὶ παρήγορον ὅτι ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν ὅλῳ αὐτῆς τῷ μεγαλείῳ ἡ κοινὴ γνώμη, ἀποδεικνύουσα ὅτι ὡρίμασεν ἤδη καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ πολιτικὴ ἐγρήγορσις καὶ συνείδησις.

Βεβαίως φορολογία ἐπὶ τοῦ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ψηφισθῇ, καὶ τοῦτο θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ὁμόθυμον ἐξέγερσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἀμυνομένων οὐχὶ ὑπὲρ ξένων ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων. Ὁ κ.Γούναρης πρέπει νὰ ἔχῃ πεισθῇ ἤδη πόσον καίει τὸ...οἰνόπνευμα καὶ ὅταν ἀποπειρᾶται τις ἀκόμη νά τὸ φορολογήσῃ ! Τὸ μάθημα δὲν θὰ εἶνε ἀνωφελὲς !

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ Υ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

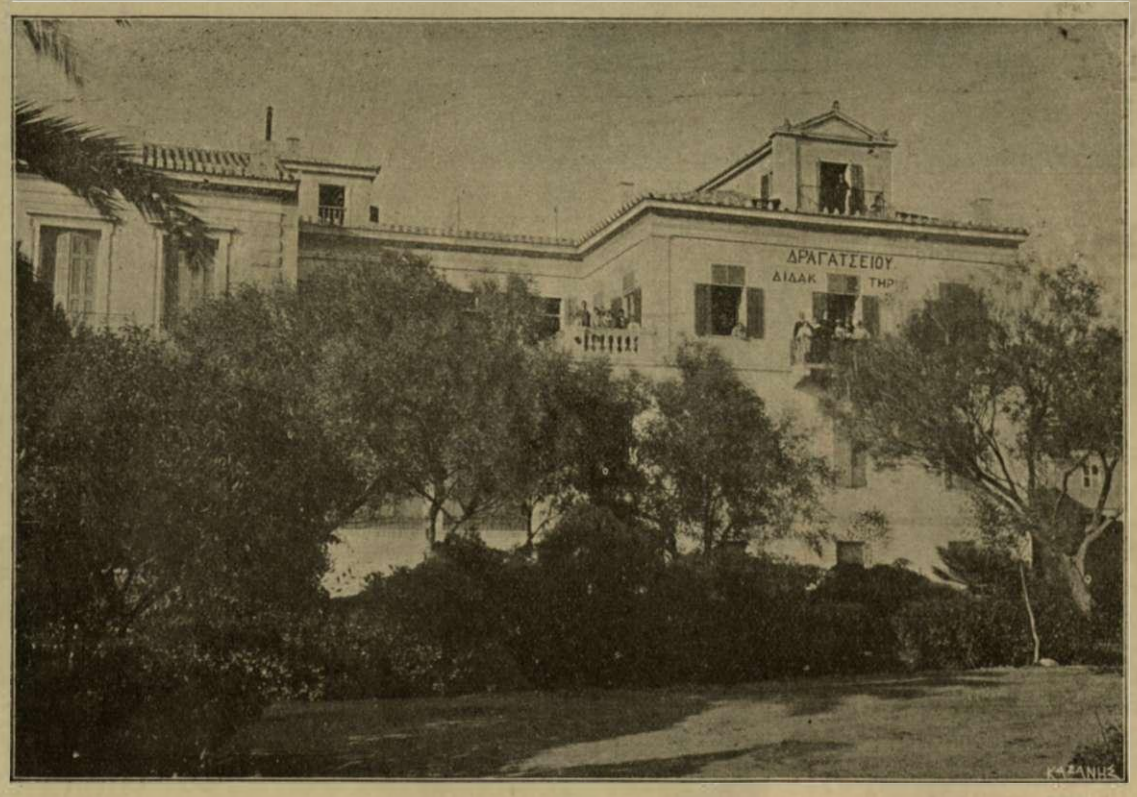

Πρόσοψις τῶν διδακτηρίων

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΥΠΟ

ΧΑΡΑΛ. ΚΥΡΙΑΚΑΤΟΥ

Δημοδιδασκάλου

(Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 21) Σεπτεμβρίου.

Ἀλλ' ἂν ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τοὺς μαλλιαροὺς μὲ τὴν ἄγνωστον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν γλῶσσάν των, καὶ λάβωμεν ὑπ' ὄψει μόνον τοὺς δημοτικιστὰς, βλέπομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμένοντες νὰ εἰσαχθῇ ἡ δημοτικὴ ἐκεῖ ὅπου μέχρι τοῦδε δὲν εἰσήχθη παραλαμβάνουσα τὰς ἐλλειπούσας λέξεις ἐκ τῆς ἀρχαίας καὶ μεταπλάσσουσα αὐτὰς γραμματικῶς καὶ φθογγολογικῶς. Τοιαύτη ἀπόπειρα πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς Κρητικῆς διαλέκτου ὡς κοινῆς γραφομένης μὲ ἐλευθερίαν νὰ παραλαμβάνῃ καὶ ἀφομοιοῖ λέξεις ἐκ τῆς ἀρχαίας, ἀπέτυχεν ἄλλοτε, ὡς γνωστόν. Καὶ πότε ; Καθ' ὅν χρόνον ἡ μὲν Κρήτη εἶχε πολλοῦ λόγου ἀξίαν φιλολογίαν, ἡ δὲ ἀγραμματωσύνη τοῦ λαοῦ παρεῖχεν ἔδαφος παρθένον πρὸς πᾶσαν γλωσσικὴν καινοτομίαν. Τότε ὁ λαὸς εἶχε μόνον τὴν σχετικῶς μικρὰν δυσκολίαν νὰ μανθάνῃ πᾶν νέον· τώρα προστίθεται καὶ ἡ πολὺ μεγαλυτέρα δυσκολία νὰ ἀπομανθάνῃ τὸ παλαιόν.

Εἶνε εὔκολον ὁ ἐλευθέρως διὰ μακρᾶς ἐξοικειώσεως γράφων εἰς τὴν καθαρεύουσαν νὰ καταδικασθῇ νὰ θεματογραφῇ εἰς τὴν δημοτικήν ; Διὰ τοὺς ἐγγραμμάτους — καὶ φυσικὰ μόνον οἱ ἐγγράμματοι γράφουν — ἡ χρῆσις τῆς δημοτικῆς, ἂν ἐξαιρέσωμεν εἴδη τινὰ λογοτεχνίας, ἀποβαίνει καθαρὰ θεματογραφία. Ὁ φυσικὸς π. χ. καταδικάζεται νὰ μὴ προχωρῇ ἐλευθέρως ὅπου τὸν ὁδηγεῖ ὁ νοῦς του καὶ τὸν σύρει ἡ πέννα του, ἀλλὰ νὰ σταματᾷ διὰ νὰ μεταβάλλῃ: τὰς ἀκτῖνας εἰς ἀ χ τ ῖ δ ε ς, τὴν χιόνα εἰς χ ι ό ν ι, τὰς διαλύσεις εἰς δ ι ά λ υ σ ε ς, τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς ἠ λ ε κ τ ρ ι σ μ ὸ κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ. Οὕτως ὁ μαθηματικὸς, ὁ ἰατρὸς, ὁ νομικὸς, ὁ θεολόγος, ὁ δημοσιογράφος κ.τ.λ.

Τὴν δυσχέρειαν ταύτην οἱ δημοτικισταὶ τὴν θεωροῦσι μηδαμινὴν· ζήτημα ἁπλῆς ἕξεως! σᾶς λέγουν.

Βεβαίως ζήτημα ἕξεως. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο εἶνε καὶ ἁπλοῦν καὶ ἀπηλλαγμένον δυσχερειῶν; Ἀκριβῶς ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη μορφὴ τῆς γλώσσης εἶνε ἕξις, ἣν λέγομεν γ λ ω σ σ ι κ ὸ ν α ἴ σ θ η μ α. Καὶ ἀλαμπουρνέζικα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ ὅταν συνηθίσῃ. Ἀλλὰ πῶς νὰ συνειθίσῃ ; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα !

Τὸ οἷον δήποτε πνευματικὸν καὶ συνεπῶς γλωσσικὸν κεφάλαιον τῶν ἀνεπτυγμένων Ἑλλήνων, τὸ ἀναφερόμενον εἰς νοήματα ἀνώτερα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, εἶνε ὕφασμα ὑφανθὲν ἐκ στοιχείων τῆς καθαρευούσης. Εἶνε εὔκολον πρᾶγμα νὰ τὸ ξηλώνωμεν, ὅταν γράφωμεν, καὶ νὰ τὸ πλέκωμεν ἐκ νέου διὰ παρηλλαγμένων στοιχείων;

Ἀλλ' ἡ δυσκολία δὲν εἶνε μόνον διὰ τοὺς γράφοντας ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀναγινώσκοντας, τῶν ὁποίων τὸ γλωσσικὸν αἴσθημα ἐμορφώθη εἰς ὡρισμένα εἴδη λόγου ἐν τῇ καθαρευούσῃ,εἰς ἄλλα ἐν τῇ δημοτικῇ καὶ εἰς ἄλλα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ (ἰδίως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ), Ὅ,τι ἐκ τούτων μετακινήσετε προσκρούει λίαν δυσαρέστως εἰς τὸ γλωσσικὸν αἴσθημα, εἰς τὴν ἕξιν τοῦ ἀναγνώστου. Ἐυ τῇ πρὸς τὸν κ. Κρουμβάχερ περισπουδάστῳ ἀπαντήσει τοῦ κ. Χατζιδάκι ἀναλύεται τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τόσης ἐπιστημονικῆς σαφηνείας καὶ πειστικότητος, ὥστε καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀντίρρησις εἰς πάντα φίλον τῆς ἀληθείας. Ἔξοχα δὲ εἶνε τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος συγκεκριμένα παραδείγματα τοῦ γνωστοῦ ἐκ Σύρου διαπρεποῦς λογίου κ. Φραγκιᾶ, δημοσιευθέντα εἰς τὸ «Νέον Βῆμα» τὸ ὁποῖον δὲν ἔχω δυστυχῶς πρόχειρον, ἵνα τὰ παραθέσω ἐνταῦθα. Ἐπιτραπήτω μοι ὅθεν ἡ παράθεσις αὐτοσχεδίων παραδειγμάτων :

Ὑποθέσατε, ὅτι ἀναγινώσκετε εἰς βιβλίον φυσικῆς :

«Καθὼς ἡ θερμαντικὲς ἀχτίδες, ποῦ εἴπαμε, ἔτσι καὶ ἡ φωτιστικὲς, καθὼς πέφτουν ἀπάνω σὲ ἕνα ἀντικείμενο ἀντανακλιῶνται (κατὰ τὸ ἀγαπιῶνται, καὶ συναπαντιῶνται κ.τ.λ. τῆς δη-

μοτικῆς) καὶ κάνουν γωνιά, ποῦ τὴ χωρίζουμε σὲ δύο ἄλλες, δηλαδὴ στὴ γωνιὰ τῆς π ρ ό σ φ τ ω σ η ς καὶ στὴ γωνιὰ τῆς ἀ ν τ α ν ά κ λ α σ η ς».

Εἰς ἄρθρον ἐφημερίδος ἢ εἰς ἀγόρευσιν βουλευτοῦ:

«Ἡ πολιτικὴ κατάσταση, κύριοι βουλευτάδες, εἶνε κρίσιμη. Ὁ ὁρίζοντας τῆς Ἀνατολῆς ὅσο πάει θολώνεται καὶ φοβᾶμαι πῶς τὰ πράματα θὰ τρέξουνε μπροστήτερα καὶ θὰ μᾶς βροῦνε καὶ πάλι ἀπροστάτευτους. Τὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως δὲ μοῦ φαίνονται ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἀποσόβηση τοῦ κίντυνου.»

Εἰς ἀγόρευσιν δικηγόρου:

«Οἱ πελάτες μου, κύριοι ἔνορκοι, καθὼς ἐπεισθήκατε ἀπὸ τὴν ἀποδειχτικὴ διαδικασία, δὲν ἐνέχουνται στην πρώτη πράξη, ποῦ μίλησε γι' αὐτὴ τόση ὥρα ἡ κατηγορία καὶ ὁ κύριος σαγγελέας. Ἐρχόμαστε στὴ δεύτερη, στὸ ζήτημα τῆς παραχάραξης» κ.τ.λ.

Εἰς βιβλίον θεολογικὸν:

«Τοὺς πρώτους αἰῶνες ὁ Χριστιανισμὸς εἶχε νὰ παλέψῃ ὄχι μόνο μὲ τοὺς διωγμοὺς τοῦ Ρωμαίωνε, ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς αἱρετικούς, ποῦ ἠθέλανε νὰ μπάσουνε μέσα ἰδέες δικές τους ἀσυδίβαστες μὲ τὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦν Ἀποστόλωνε. Ἀλλὰ ἡ ἑφτὰ οἰκουμενικὲς σύνοδες ἀποδεῖξανε σφαλερὲς τὴς αἵρεσις καὶ ἔτσι ἐβασίλεψε ὁ ἀληθινὸς Χριστιανισμὸς» κτλ.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἔλαβον ἐκ τῆς λογίας ὅσας λέξεις δὲν ἔχει ἡ δημοτικὴ καὶ ὑπέβαλον ταύτας εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν φθογγολογίαν αὐτῆς, ἀκριβῶς ὅπως γνωματεύουσιν οἱ δημοτικισταί, ὄχι οἱ μαλλιαροί, οἱ ὁποῖοι Κύριος οἶδε πῶς θὰ ἔλεγαν τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν, τὴν γωνίαν τῆς προσπτώσεως ἢ τὰς οἰκουμενικὰς συνόδους! Στοιχηματίζω, ὅτι θὰ γελάσουν οἱ ἀναγνῶσται μὲ τὰ ἀνωτέρω, ὀρθὰ ἄλλως, διότι ἡ γλωσσικὴ διατύπωσις προσκρούει εἰς τὴν ἕξιν, εἰς τὸ μορφωθὲν γλωσσικὸν αἴσθημα.

Ἐνδιαφερόμενος πρώτιστα πάντων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, οὐδόλως δὲ ὑπὲρ τῆς γνώμης μου —ἂν ἔχω δικαίωμα νὰ εἴπω γνώμην μου τὴν γνώμην τοῦ Ἔθνους- ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα ἠκολούθησα τὴν σύνταξιν, τὴν ἐν γένει πλοκὴν τῆς καθαρευούσης καὶ ὅτι ἴσως ἄλλος τις ἐμπειρότερος περι τὸ γράφειν τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν ἠδύνατο μὲ ποιάν τινα συντακτικὴν διαρρύθμισιν νὰ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτῶν μέρος τῆς ἀνοστιᾶς, ἥν εὑρίσκει εἰς αὐτὰ ὁ ἐγγράμματος ἀναγνώστης. Τὸ παραδέχομαι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ εἶνε, ὅτι τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασιν νοήματα ἔγειναν εὐκαταληπτότερα εἰς τὸν λαὸν διὰ τῆς μεταφορᾶς εἰς τὴν δημοτικὴν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὔκολον νὰ ἀποδειχθῇ πειραματικῶς. Ἀναγνώσατε εἰς ἀγραμμάτους ἀνθρώπους περικοπὴν περιέχουσαν νοήματα ἀνώτερα τοῦ πνευματικοῦ των ἐπιπέδου, π. χ. καλλιτεχνικοῦ, θρησκευτικοῦ (δογματικοῦ) φυσιογνωστικοῦ, πολιτειολογικοῦ κ.λ.π. περιεχομένου, ἀλλὰ εἰς γλῶσσαν δημοτικήν. Βεβαίως δὲν θὰ ἐννοήσουν. Ἀναγνώσατε εἰς τοὺς αὐτοὺς ἄλλην περιέχουσαν νοήματα ἀνάλογα πρὸς τὴν πνευματικὴν κατάστασίν των, π. χ. εἰδήσεις ἐφημερίδων, διηγήματα κ. τ. λ. ἀλλ' εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν, ὅπως γράφουν αἱ ἐφημερίδες. Θὰ ἐννοήσουν βεβαίως ἢ τοὐλάχιστον θὰ προσεγγίσουν εἰς τὴν κατανόησιν. Ὥστε ὁ ἀγών μας δὲν εἶνε γλωσσικός, ἀλλ' ἐκπαιδευτικός, εἶνε ζήτημα πνευματικῆς καλλιεργείας τοῦ λαοῦ, ὅλως ἄσχετον πρὸς τὴν ἄκακον γλῶσσαν!

(Ἕπεται ἡ συνέχεια)

ΤΟ Α΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἡμέρα Ἕκτη.— Συνεδρία

1ης Αὐγούστου 1908.

(Λεπτομερῆ ἐπίσημα πρακτικά)

Ὁ κ. **Ζήσης Ζαμάνης** (πρώην Διευθυντὴς Διδασκαλείου Θεσσαλίας).—Κύριοι. Συμφωνῶ μὲν μετὰ τοῦ σεβαστοῦ παιδαγωγοῦ κ. Π. Π. Οἰκονόμου ἐν τῷ ὅτι ἡ συχνὴ μεταβολὴ τῶν διεπόντων τὰ τῆς Ἐκπαιδεύσεως πράγματα νόμων, καὶ μάλιστα πρὸ τῆς ἐπαρκοῦς δοκιμασίας αὐτῶν δι' ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς των, εἶνε ἐπιβλαβὴς καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διὰ τὸν ψυχολογικὸν λόγον ὅτι ἡ μεταβολὴ αὐτὴ συντελεῖ εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν νόμων ὑπὸ τῶν τεταγμένων νὰ τηρῶσιν αὐτοὺς ἀνδρῶν' ἀλλὰ οὐχ' ἧττον φρονῶ, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῶν νόμων, τῶν κατόπιν τῆς ἐφαρμογῆς των ἀποδειχθέντων, ὅτι δὲν ἔχουσι καλῶς εἶνε ἐπιβεβλημένη· διότι «τὰς ἐπιδόσεις ἴσμεν γιγνομένας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων οὐ διὰ τοὺς ἐμμένοντας τοῖς καθεστῶσιν ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ τολμῶντας ἀεί τι κινεῖν τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων» ὡς σοφώτατα μᾶς διδάσκει ὁ Ἰσοκράτης... Προσοχή, κύριοι, εἰς τὸ «ἀεί τι κινεῖν τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων» ὄχι ἄρδην νὰ μεταβάλλωμεν τὰ καθεστῶτα ἀλλὰ ἑκάστοτε νὰ μεταβάλλωμέν τι τῶν ἀποδεικνυομένων κατόπιν τῆς ἀκριβοῦς παρακολουθήσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ των ὅτι δὲν ἔχουσι καλῶς ὅτι νοσοῦσιν ἀπὸ τοιαύτης ἀρχῆς ὁρμώμενος εὐχαρίστως ἀναλαμβάνω νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα τὸ ἀξιότιμον προεδρεῖον τοῦ συνεδρίου τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Πανελληνίου μοὶ παρέσχε σήμερον τὴν τιμὴν νὰ μοι ἀποτείνῃ. Καὶ δή.

Λον ά.) Ὑπὸ ἐκπαιδευτικὴν ἔποψιν φρονῶ, ὅτι ὁ δημοδιδασκαλικὸς κλάδος δύναται νὰ βελτιωθῇ ἂν ληφθῶσι τὰ ἑξῆς ὑπ' ὄψει

αον Ὡς πρὸς τὰ Διδασκαλεῖα·—Ἡ νῦν παρεχομένη εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἐν τοῖς Διδασκαλείοις τοῦ Κράτους μόρφωσις δὲν εἶνε ἐπαρκὲς τόσον ὑπὸ τὴν γενικῶς ἀνθρωπιστικὴν ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν εἰδικῶς ἤτοι παιδαγωγικῶς προπαρασκευαστικὴν αὐτῆς ἔποψιν. Τοῦτο εἶνε ἀναντίρρητος ἀλήθεια, κύριοι, δυναμένη νὰ καταρρίψῃ εὐκόλως καὶ τοὺς προβληθέντας ὑπὸ τῶν συναδέλφων κ. κ. Π. Π Οἰκονόμου καὶ Χ. Οἰκονόμου λόγους ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐπιδιώκοντος τὸν διπλοῦν σκοπὸν τῆς τε γενικῆς καὶ εἰδικῆς μορφώσεως τῶν δημοδιδασκάλων καθεστῶτος, ἔστω καὶ ἂν ἐπανέλθῃ, ὡς εὔχονται, ὁ κατὰ τὰ ἔτη 1878—1881 ἰσχύσας ὀργανισμὸς τοῦ Διδασκαλείου φρονῶ δὲ ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον ἔν γε τῷ παρόντι νὰ ληφθῶσι πρὸς βελτίωσιν τῆς μορφώσεως τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ μέλλοντος τὰ ἑξῆς μέτρα.

1ον. Τὸ μέτρον τῆς εἰς τὴν Αην τοῦ Διδασκαλείου τάξιν ἐγγραφῆς μαθητῶν φερόντων ἐνδεικτικὸν τοὐλάχιστον τῆς Γης τάξεως τῶν σημερινῶν Γυμνασίων διότι ὅπως νῦν γίνεται ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ἐγγραφῆς μαθητῶν φερόντων ἐνδεικτικῶν τῆς Αης τοῦ Γυμνασίου δὲν κάμνομεν ἄλλο τίποτε κύριοι, παρὰ ἀφ' ἑνὸς μὲν οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ λίαν ἀσθενῶν βάσεων καὶ τρόπον τινὰ ἐπὶ ἄμμου τὴν φιλοσοφικὴν καὶ εἰδικῶς παιδαγωγικὴν μόρφωσιν τῶν δημοδιδασκάλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιδιώκομεν τὸν διπλοῦν σκοπὸν τῆς τε γενικῆς καὶ τῆς εἰδικῆς μορφώσεως αὐτῶν ἐντὸς τόσου χρονικοῦ διαστήματος, ὅσον εἶνε τὸ τριετὲς διάστημα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ τελείου καταρτισμοῦ τῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ μαθήματα· εἰς τα καθαρῶς παιδαγωγικά, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν δοκίμων εἰς τὸ διδάσκειν καὶ παιδεύειν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔνστασιν τοῦ σεβαστοῦ παιδαγωγοῦ κ. Π. Οἰκονόμου ὅτι ἐὰν ἀναγκασθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι δημοδιδάσκαλοι νὰ σπουδάζωσι περισσότερα ἔτη, θὰ ἔχωσιν ἀξιώσεις καὶ μεγαλειτέρας ἀμοιβῆς, φρονῶ, κύριοι ὅτι ἡ ἔνστασις αὐτη δὲν εἶνε ἱκανὴ να μᾶς ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς τόσον ἀναγκαίας βελτιώσεως τοῦ καθεστῶτος· ἐν πρώτοις διότι ἔχομεν ἐκ τοῦ παρελθόντος παραδείγματα ὄχι μόνον τριτοετῶν τῶν Γυμνασίων, ἀλλὰ καὶ τελειοφοίτων τῶν Γυμνασίων καὶ πρωτοετῶν μάλιστα φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστως ἔστερξαν νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Βαν τάξιν τῶν Διδασκαλείων ὅπως τύχωσι δημοδιδασκαλικοῦ πτυχίου. Ἔπειτα διότι δὲν εἶναι καθόλου ἀπίθανον τοὐναντίον μάλιστα εἶναι λίαν εὐκταῖον ν' αὐξηθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ οἱ μισθοὶ τῶν δημοδιδασκάλων ὡς καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Κράτους ὑπαλλήλων ὅταν τὰ οἰκονομικὰ αὐτοῦ ἐπιτρέψωσι τὸ τοιοῦτον.

2ον. Τὸ μέτρον τῆς ἐν τῷ τριταξίῳ τοῦ Διδασκαλείου προγράμματι ἀντικαταστάσεως γενικῶν τινων μαθημάτων δι' ἄλλων ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ χειροτεχνικῶν λόγον χάριν μαθημάτων, διὰ τῆς Γερμανικῆς γλώσσης καὶ εἴ τινος ἄλλου. Οὐδεὶς πιστεύω, τῶν ἐπαϊόντων θὰ ὑποτιμήσῃ τὴν σημασίαν τῆς Γερμανικῆς γλώσσης διὰ τοὺς μέλλοντας δημοδιδασκάλους· διότι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι τῆς γλώσσης ταύτης ἡ ἐπαρκὴς γλῶσις θὰ ἐπιρρώσῃ ἐν τῷ σταδίῳ των τοὺς νέους διδασκάλους, ἐπειδὴ θὰ εὐρύνῃ τὸν πνευματικὸν αὐτῶν ὁρίζοντα καὶ ὡς λογίων ἐν γένει ἰδίᾳ δὲ ὡς διδασκάλων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει πόσον μὲν σπανίζουσι τὰ Ἑλληνιστὶ γεγραμμένα παιδαγωγικὰ συγγράμματα, πόσον δὲ ἄφθονα εἶνε τὰ ἐν τῇ Γερμανικῇ γεγραμμένα καὶ καθ' ἑκάστην γραφόμενα τοιαῦτα. Τὸ μέτρον τῆς ἐν λόγῳ μεταρρυθμίσεως τοῦ προγράμματος τοῦ διδασκαλείου θεωρῶ ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς πολιτείας μελημάτων διότι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ προγράμματος τοῦ Διδασκαλείου πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀφετηρία τῆς τόσον ἀναγκαίας θεωρουμένης σήμερον μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ αἰῶνος μας. Μόνον ὑπ' ἀνδρῶν οἵτινες ἀρκούντως θὰ ἐνωτισθῶσι τῶν νέων περὶ τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως διδαγμάτων καὶ θὰ ἐξασκηθῶσιν ἐπαρκῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἐν τῷ νέῳ προτύπῳ τοῦ Διδασκαλείου πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου συστήματος τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως ἂν μὴ θέλωμεν κύριοι, νὰ περιορ.ζώμεθα μόνον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐκτέλεσιν τῶν μεταρρυθμιστικῶν ἡμῶν σχεδίων.

(Ἕπεται ἡ συνέχεια)

ΛΑΪΚΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὄνειρον εὐτυχίας.

Μὲ τά φτερὰ τοῦ τραγουδιοῦ, θὰ σὲ ὑψώσω μαζί μου, ἀγαπητή· θὰ σὲ φέρω εἰς τὰ λειβάδια ποῦ βρέχει ὁ Γάγγης· ἐκεῖ γνωρίζω μιὰ γωνία τοῦ παραδείσου.

Ἐκεῖ εἶνε τὸ χρυσὸ περιβόλι ποῦ τὸ φέγγει ἡ Σελήνη· ἐκεῖ τὰ ἄνθη τοῦ.... λοτοῦ περιμένουν τὴν ἀδελφούλα τους τὴν ἀγαπητή.

Καὶ τὰ γιούλια χαμογελοῦν ἐκεῖ, χαϊδεύονται κυττάζοντας τὰ ἄστρα· τὰ ρόδα ψιθυρίζουν μεταξύ τους λόγια μυρωμένα.

Αἱ ταπειναὶ καὶ πισταὶ δορκάδες τρέχουν εἰς τὸ κάλεσμα πηδοῦσαι, καὶ μακρυὰ φλοίσβουσι ἐκεῖ τὰ νερὰ τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ.

Ἐκεῖ, θὰ πίνωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀναψυχὴν καὶ θὰ ἴδουμε ὄνειρα χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

Χαϊνε

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἡ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν τοῦ **Ντ' Ἀλαρκόν**]

(Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων

Καὶ σὺ λοιπόν;

Ὁ μπάρμπα Λουκᾶς ἀνέβηκε πρῶτος στὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ὠκεανοῦ αὐτοῦ τῶν δακρύων

Ἡ ἀνάμνησις τῶν ὅσων εἶδεν ἀπὸ τὴν ὀπὴν τῆς κλειδωνιᾶς ἦλθε πάλιν νὰ ταράξῃ τὸ πνεῦμα του.

—Κύριοι, ἂς μιλήσουμε τώρα διὰ τὰς ὑποθέσεις μας!... εἶπε διὰ μιᾶς ὁ μυλωνᾶς.

—Δὲν ἔχουμε καμμίαν ὑπόθεσιν ἀναμεταξύ μας, μπάρμπα Λουκᾶ... ἀνέκραξεν ἡ Ντόνα Μερσέδες... Ἡ γυναῖκα σας εἶναι μία ἁγία.

—Καλά!... ὤμορφα!... ἀλλά.

—Δὲν ὑπάρχουν ἀλλά...Ἀφίστετην νὰ μιλήσῃ καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι δὲν ἔχει νὰ κάμῃ καμμίαν ἐπίπληξιν εἰς τὸν ἑαυτόν της... Εἶναι μία ἁγία, σᾶς λέγω, ἡ καρδιά μου μοῦ τὸ εἶπε εὐθὺς ἀμέσως ποῦ τὴν εἶδα, παρ' ὅλα ὅσα μοῦ εἴπατε σεῖς.

—Τότε λοιπόν... ἂς μιλήσῃ ἡ ἰδία... εἶπεν ὁ μπάρμπα Λουκᾶς.

—Δὲν θὰ μιλήσω! ἀπεκρίθην ἡ μυλωνοῦ. Ἐκεῖνος ποῦ θὰ μιλήσῃ τώρα εἶσαι σύ!...διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ποῦ σύ...

Καὶ ἡ κυρὰ Φρασχίτα δὲν εἶπε ἄλλο τι, συγκρατήσασα τοὺς λόγους, ἀπὸ τὸν ἀκατανίκητον σεβασμὸν ποῦ τῆς ἐνέπνεεν ἡ εὐγενὴς προστάτριά της...

—Καὶ σὺ λοιπόν;... ἀπεκρίθη ὁ μπάρμπα Λουκᾶς τοῦ ὁποίου ἡ πεποίθησις ἐκλονίζετο πάλιν.

—Δὲν εἶναι τώρα ὥρα νὰ μιλήσουμε δύο τούτην ἐδῶ... ἐγόγγυσεν ὁ Νομάρχης, ὑπὸ τὸ βασανιστήριον μιᾶς ὁμοίας ζηλοτυπίας. Τώρα πρόκειται διὰ τὴν κυρίαν αὐτὴν καὶ διὰ σέ... Ἆ! Μερσέδες, ποιὸς νὰ μοῦ τὄλεγε ποῦ σύ...

—Καὶ σὺ λοιπόν;... ἀπεκρίθηκε ἡ Νομαρχίνα κυττάζουσα αὐτον ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν ποδῶν.

Καὶ διὰ κάμποσα λεπτὰ τῆς ὥρας τὰ διὸ ζεύγη συζύγων ἐπανέλαβον ἑκατὸ φορὰς τὰς ἰδίας φράσεις.

—Καὶ σύ;

—Καὶ σὺ λοιπόν;

—Ὅταν σκέπτομαι ποῦ σύ!

—Ὄχι σύ, ἴσως!

—Πῶς γίνεται ποῦ ἐσύ;

Κτλ. κτλ. κτλ.

Καὶ ὁ διάλογος θὰ ἀπέβαινεν ἀνεξάντλητος ἐὰν ἡ Ντόνα Μερσέδες, ἀναλαμβάνουσα τὴν συνήθη της ἀξιοπρέπειαν, δὲν ἔθετεν τέρμα λέγουσα εἰς τὸν Δὸν Εὐγένειον·

—Λοιπόν, σῶπα τώρα, θὰ ξεκαθαρίσωμεν ἀργότερα τὴν προσωπικήν μας διαφοράν. Τώρα ἐπήγεν νὰ ἐπαναζώσωμεν τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μπάρμπα Λουκᾶ. Κατὰ τὴν ἰδέαν μου, τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐκολώτατον, ἀφοῦ εὑρίσκονται ἐδῶ ὁ κύριος Ζουὰν Λόπεζ καὶ ὁ Τονουέλος, οἱ ὁποῖοι θὰ σπεύσουν νὰ δικαιολογήσουν τὴν κυρὰ Φρασκότα.

—Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ μὲ δικαιολογήσουν οἱ ἄνθρωποι, ἀπεκρίθη ἐκείνη. Ἔχω δυὸ μάρτυρας πλέον ἀξιοπίστους, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ οὔτε ὅτι τοὺς ἠπείλησαν οὔτε ὅτι τοὺς ἠγόρασαν...

—Καὶ ποῦ εἶναι αὐτοί; ἠρώτησεν ὁ μυλωνᾶς.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ

εἰς τὸ προσεχὲς

—Κάτου στὴν πόρτα.

—Πήγαινε νὰ τοὺς πῇς νἀνεβοῦν ἂν τὸ ἐπιτρέπῃ ἡ Κυρία.

—Δὲν μποροῦν νἀνεβοῦν, αὐταί, αἱ κακόμοιραι.

—Αὐταί;... Ἆ! εἶναι λοιπὸν γυναῖκες;... τί ἀξιόπιστοι μαρτύροι, ἀλήθεια!...

—Δὲν εἶναι οὔτε γυναῖκες!.. Εἶναι δυὸ μικραί...

—Χειρότερα! δυὸ κοριτσάκια!

Πές μου τὀνομάτους...

—Ἡ μία λέγεται Πινιόνα, καὶ ἡ ἄλλη Λιβιάνα.

—Αἱ δύο ὄνισσαί μας!... Φρασκέτα μὲ πέρνεις πολὺ στὸ κορόϊδο

—Δὲν γελῶ καθόλου. Ὁμιλῶ σοβαρότατα καὶ μπορῶ νὰ σοῦ ἀποδείξω μὲ τὲς δυὸ ὄνισσες ποῦ δὲν ἤμουν στὸν μῦλον ὅταν εὑρῆκες αὐτοῦ τὸν κύριον Νομάρχην.

—Ἐξηγήσου λοιπὸν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ...

—Ἄκουσέ με Λουκᾶ....καὶ σκάσε ἀπὸ τὴν ντροπή σου ποῦ μὲ ὑποψίασες. Καθὼς ἐγύριζες ἀπόψε ἀπὸ τὸ χωριὸ στὸν μῦλον, ἐγὼ τότε ἐπήγαινα ἀπὸ τὸν μῦλον εἰς τὸ χωριό, καὶ ἔτσι ἀπαντηθήκαμε εἰς τὸν δρόμον. Ἀλλ' ἐσὺ ἐσταμάτησες διὰ νὰ ἀνάψῃς τὴν πουρόπετρα εἰς τὸ μέσον ἐκεῖ πλησίον ἀγροῦ.

—Εἶνε ἀλήθεια ποῦ ἐσταμάτησα ....λέγε ἐμπρός...

—Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ ζῷόν σου ἤρχισε νὰ ὀγκᾶται...

—Ἀκριβῶς!....Ἆ! πόσον εἶμαι εὐτυχής κάθε λόγος σου μοῦ ξαναδίνει ἕνα χρόνο ζωή.

—Καὶ ἡ ἄλλη ὄνισσα ἀπεκρίθηκε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου.

—Ὢ! ναί!....Νὰ ἦσαι εὐλογημένη!...

—Ἦσαν ἡ Λιβιάνα καὶ ἡ Πικόνα ποῦ ἐγνωρίθησαν καὶ ἐχαιρετίσθησαν ἐνῷ ἡμεῖς οὔτε ἐχαιρετισθήκαμε οὔτε ἐγνωρισθήκαμε.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ Ἀγαθόπουλος λαμβάνει πρώτην φορὰν τηλεγράφημα τοῦ υἱοῦ του ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν.

— Κύττα, κύττα, λέγει στὴν γυναῖκά του, φθάνει ἀπὸ ἀπόστασιν δεκαπέντε ἡμερῶν καὶ ἡ κόλλα τοῦ φακέλλου δὲν στέγνωσε ἀκόμα.

* * *

Ἡ Σουφραζέττα. Καὶ σεῖς λοιπὸν ἀπόστολος τῆς προόδου δὲν ἐκάματε ποτὲ τίποτε διὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν γυναικῶν;

Ὁ Δημοσιογράφος. Πολύ, τῆς εἶπε, χαμογελῶν: Ἔμεινα ἀνύπανδρος.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Πόσαις φοραῖς Νεράϊδα μου
ἐδάκρυσα γιὰ σένα
Καὶ ἐδεήθην εὐλαβῶς στὴν
ἄσπιλο Παρθένα;
Ὅσῳ ἡ καρδιά μου ἔκλαυσε
καὶ 'πόνεσε γιὰ σένα
Τόση χαρὰ ὁ ὕψιστος νὰ
σοῦ δωρῇ παρθένα
Πέ μου τἄφράτα κάλλη σου
γιὰ ποιὸν τἄχεις κλεισμένα
Καμμιὰ δὲν ἔχ' τὴ χάρι σου
κα,ιμιὰ καὶ 'ρώτα 'μένα
Ἦτο τῆς μοίρας τὸ γραφτὸ
ἦτ' ἀποφασισμένο
Στὰ λούλουδα στὴν ἐξοχὴ
νὰ σ' εὕρω στολισμένο.

(Ἐκ Καρβασαρᾶ) Α. *Ι. Πρ.*

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ ἐν *Berlad* τῆς Ρουμανίας Ἕλλην πρόξενος κ. Γεωργόπουλος ἐκ τῶν ἀρίστων προξενικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους προσέφερεν πάντοτε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς λαβόντας ἀνάγκην αὐτῶν Ἕλληνας ὑπηκόους μετ' ἐξαιρετικῆς προθυμίας καὶ ἱκατότητος προστατεύσας οὕτω τελεσφόρως τὰ συμφέροντα αὐτῶν. Δεῖγμα τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἱκανότητος καὶ δραστηριότητος ὁ κ. Πρόξενος ἔδωκεν ἀκόμη ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπιτυχὼν διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν εὐστόχων αὐτοῦ μέτρων τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Κεφαλέα.

Ἡ εὐγενεστάτη δέσποινα Κυρία Μαρία Π. Ἀλεξοπούλου μεγαλεμπόρου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ι. Πολυμενάκη ὀνομάσας αὐτὸ **Μαρίαν**. Εὐχόμεθα νὰ τῆς ζήσῃ. Ε. Π.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

Σχηματίσατε μίαν περίοδον!

Θὰ προτείνωμεν σήμερον πρωτοτυπώτατον καὶ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα διαγωνισμὸν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τῆς «Ἀληθείας».

Ἀπὸ οἱονδήποτε μέρος τοῦ κειμένου τοῦ φύλλου τούτου, συμπεριλαμβανομένης ἀκόμη καὶ τῆς ὕλης τῶν ἀγγελιῶν ζητεῖται νὰ ληφθοῦν λέξεις ἢ φράσεις, αἱ ὁποῖαι συναρμολογούμεναι ν' ἀποτελῶσιν ὁλόκληρον περίοδον, **ἡ ὁποία νὰ ἔχῃ αὐτοτελὲς καὶ λογικὸν νόημα.**

Ἑκάστη λέξις ἢ φράσις πρέπει, ἐννοεῖται, νὰ λαμβάνεται ὄχι ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σελίδα, ἀλλ' ἀπὸ διαφόρους σελίδας, τὸ ὅλον δὲ τῆς περιόδου νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τοὺς 3 στίχους ἀπὸ 90—95 γράμματα τὸ ὅλον. Δύναται δὲ ἡ περίοδος ν' ἀποτελῆται καὶ ἀπὸ δύο καὶ ἀπὸ ἕνα στῖχον, ὅταν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ, καὶ νὰληφθῇ καὶ ἀπὸ μίαν ἀκόμη σελίδα προκειμένου νὰ ληφθῇ μία μόνον φράσις ἀποτελοῦσα πάντοτε πλήρη περίοδον Εἰς τὴν λύσιν δὲ πρέπει νὰ σημειώνηται ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος καὶ ἡ στήλη, ἐξ ἧς ἐλήφθη ἡ λέξις ἢ ἡ φράσις.

Ἐκ τῶν οὕτω σταλησομένων λύσεων θὰ βραβευθοῦν τρεῖς αἱ καλλίτεραι, θὰ ἐπαινεθῶσιν δὲ αἱ μετ' αὐτὰς ἐρχόμεναι δώδεκα λύσεις, τῶν ἄλλων θὰ δημοσιευθοῦν μόνον τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστολέων.

Α'. Βραβεῖον θὰ δοθῇ ἐκ 5 δραχ. Β'. δραχ. 3 καὶ Γ'. τρίμηνος συνδρομὴ «Ἀληθείας».

Ἑκάστη λύσις δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται μὲ ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον, ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψει.

Εἰς τὸ προσεχές. Λύσεις ἄλλων διαγωνισμῶν.

ΒΑΦΕΙΟΝ
Μ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀνιλῖνες πρὸς βαφὴν μὲ ὁδηγίας.

Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 30

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Δαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν δρ. **15**

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ **4 1/2 %.**

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΕΛΛΗΝ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ
Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς **ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ** δι' **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.**

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα. Αἶμνην Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.**

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα. Αἶμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Σῦρον, Ἰκαρίαν, αρλόβασι, Βαθὺ, Νέαν Ἔφεσον, Λέρον, Κάλ.μνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον καὶ Κάσον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 253.—Ἐν Πειραιεῖ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Τύποις Δ. Γ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ καὶ Δ. ΔΕΛΗ

8—Ὁδὸς Πραξιτέλους—8

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
Ἰατροῦ
Ὁδὸς Ζήνωνος 6α.

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ
τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.
ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει
τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων
ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν (ἀλλοιθωρίαν) ἡ Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.

20 —Ὁδὸς Πειραιῶς— 20

ΛΟΥΒΡ

Ἱδρυθὲν παρὰ Ν. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ἐν ἔτει 1881.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ
Τὰ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ
Καὶ
ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ σήμερον ἑκάστην ἑβδομάδα **καὶ** νέα παραλαβὴ

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου

Au Petit Elegant
[ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ]
Νέον τέλειον παιδικὸν τμῆμα
τοῦ καλλιτεχνικοῦ ὑποδηματοποιείου
ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΚΩΒΑΙΟΥ
36 ὁδὸς Κολοκοτρώνη 36

ΜΗΤΕΡΕΣ! Διὰ τὰ χαριτωμένα μικρά σας δὲν θὰ εὕρητε κομψότερα, στερεώτερα, φθηνότερα ὑποδήματα παρὰ εἰς τὸ **Νέον παιδικὸν τμῆμα** τοῦ ὑποδηματοποιείου μας,

Au Petit Elegant!
ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΟΜΨΟΝ

Metropole Hotel
ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η "ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ"
ΕΝ PITTSBURG Pa.
(τῆς Ἀμερικῆς)
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΣΑΚΑΛΗ
114 4th. ave.

Διακρίνεται διὰ τὴν πλουσίαν καὶ καινουργῆ ἐπίπλωσίν του. Δωμάτια εὐήλια καὶ εὐάερα. Καθαριότης ἄφογος. Ὑπηρεσία πρόθυμος.

Συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν θερμότατα.

ΜΕΓΑΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ
Προμηθευτοῦ τῆς Α.ΒΥ. τοῦ Πρίγκηπ. Γεωργίου

Τιμηθέντος εἰς πλείστας μεγάλας ἐκθέσεις τῆς Εὐρώπης.
Ἱδρυθεὶς τῷ 1891.

Ὁδὸς Γεωργίου Σιαύρου 4.

Παρέλαβεν ὁλόκληρον τὴν συλλογὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἡ ὁποία εἶνε ἐξαιρετικὴ λόγῳ ποιότητος καὶ τιμῶν αἵτινες ἔσονται εἰς κέρδος τῶν πελατῶν γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀπὸ πολλοῦ παρέχονται ἐνδύματα ἐξ ἀρίστων ὑφασμάτων καὶ μὲ τιμὰς 20 καὶ 25 ο/ο ἔλαττον τῶν ἄλλων ὁμοίων Καταστημάτων.

Λόγῳ ὅτι αὐτοπροσώπως ἐπισκεπτόμενος κατ' ἔτος ὁ κ. Γ. Μπαλάσκας τὰ μεγαλείτερα κέντρα Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν νεωτέρων ὑφασμάτων παρακολουθεῖ τὴν πρόοδον τῆς τέχνης. Ἑφέτος ἕνεκα τῆς μεγάλης συλλογῆς καὶ διὰ μεγαλειτέραν κατανάλωσιν ἐκανονίσθησαν αἱ μικρότεραι τιμαὶ διὰ νὰ εἶνε προσιταὶ εἰς πάντας.

Ὁδὸς Γεωργίου Σιαύρου 4. Μεγάλη οἰκία Στρατηγοῦ Σμολένσκη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΠΑ Ἰ. ΓΙΑΝΝΟΥ
Ἐμπορορράπτης ἐν Βόλῳ
(*Ὁδὸς Ὁρμινίου ἀριθ. 7*)
Καλαισθησία —Στερεότης.
Τιμαὶ λογικαί.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φαρμακοποιὸς Ἐπιστήμων ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διατεταγμένα καὶ μὲ πείραν πολυχρόνιον, ἀναλαμβάνει διεύθυνσιν Φαρμακείου ἢ Φαρμακεμπορείου, ἐνταῦθα ἢ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ὑπὸ ὅρους συμφέροντας. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀληθείας».

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἀξιότιμε κύριε

Ἀποβλέποντες πάντοτε καὶ μόνον εἰς τὴν ἐκ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἰνοπνεύματος ἐκ σταφίδος ὠφέλειαν καὶ ἐποφελούμενοι τῆς καταπληκτικῆς αὐτοῦ διαδόσεως διὰ τὰς χρήσεις φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως, προέβημεν εἰς νέαν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν τῶν διὰ τὰς χρήσεις ταύτας εἰδῶν 25 ο/ο ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐντελοῦς ἐκλαϊκεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰνοπνεύματος διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας.

Ἐν τῷ κάτωθι τιμοκαταλόγῳ ἔχετε τὰς τιμὰς μὲ τὰς ὁποίας θὰ εὕρητε ἐν τοῖς πρατηρίοις μας τὰ διάφορα εἴδη μας καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως κρατήσητε σημείωσιν πρὸς ἐξέλεγξιν παντὸς παραπόνου.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΔΩΝ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Διαρκεῖς Ἐκθέσεις:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Διασταύρωσις Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Ὁδὸς Παρθεναγωγείου ἀριθ. 5

Μηχανισμοὶ συστήματος Rustieus ἐντάσεως	60 κηρίων	Πρ. Δρ.	6.50
» » » »	40 »	»	5.55
» » » »	30 »	»	4.20
» » » »	15 »	»	1.50
» » Afbino »	60 »	»	6.50
» » » »	40 »	»	5.55
» » Autor »	60 »	»	5.00
» » » »	40 »	»	4.80
Φωτοβολίδες διὰ μηχανισμοὺς ἐντάσεως	60 »	»	0·45
» » »	40 »	»	0.40
» » »	30 »	»	0.35
» » »	15 »	»	0 25
Ἁλοσωλῆνες »	60 »	»	0.40
» »	40 καὶ 30 κηρίων	»	0.35
» »	15 »	»	0.30
Περιλαίμια		»	0 25
Ἀσφαλιστικὰ γεμιστήρια		Δρ.	0·40
Κοντραβίδες		»	0.30
Ἑστίαι (Κουζίναι) συστήματος Brillant		»	6.70
» » Dillamotte		»	8.80
» » Παπασπύρου		»	4 50
Καμινέτα Thermoid		»	3.80
» Delamotte		»	2.80
Σκιάδες (Abat-jours) διὰ μηχανισμοὺς	60 καὶ 40 κηρ.	»	1.00
» » » »	30 καὶ 15 »	»	0.80
Στηρίγματα » » »	60 καὶ 40 »	»	0.60
» » » »	30 καὶ 15 »	»	0.40
Σίδηρα σιδηρώματος No 5		»	6.50
» » No 11		»	6.00
» » No 4		»	5.50
» » No 13		»	4.00
» » No 5α (νικελέ)		»	5.50
» » No 11α »		»	7.00
» » No 4α »		»	6·50
Θερμοσίφωνες μετὰ ντοὺς		»	175·00
» ἄνευ »		»	160.00
» No 501		»	90.00
Λάμπαι Sinumbra ἐντάσεως 90 κηρ.		»	32.00
Λάμπαι Salkular ἐντάσεως 150 κηρίων τοῖς μετρητοῖς		»	97.20
» » » 150 » κατὰ δόσεις		»	120.00
» » » 300 » τοῖς μετρητοῖς		»	124.75
» » » 300 » κατὰ δόσεις		»	150.00
» » » 600 » τοῖς μετρητοῖς		»	170.00
» » » 600 » κατὰ δόσεις		»	220.00
Γλόμποι διὰ λάμπας Sinumbra		»	0.70
» » » Salkulnr ἐντάσεως	150 κηρίων	»	4.20
» » » » »	300 »	»	5.00
» » » » »	600 »	»	6·00

Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰδῶν ἐν τοῖς Πρατηρίοις μας ὑπάρχει καὶ πλουσία συλλογὴ λαμπῶν τοίχου ἐπιτραπεζίων καὶ κρεμαστῶν τῶν ὁποίων τὰς τιμὰς ἠλαττώσαμεν κατὰ 30 καὶ 40 ο/ο